

VI-RÚT CORONA VÀ ĐĂNG CHRIST

JOHN PIPER

DỊCH GIẢ:
DANIEL DOAN



Vi-rút Corona và Đấng Christ

Bản quyền © 2020 của Desiring God Foundation

Được xuất bản bởi Crossway,

là mục vụ của Nhà xuất bản Good News

tại Wheaton, Illinois 60187, U.S.A.

Tài liệu này là hợp đồng xuất bản của Crossway.

Bản quyền đã được cấp phép. Mọi hành vi sao chép hoặc in ấn dưới hình thức thương mại đều không được phép và phải thông qua đối tác đã được cấp phép của nhà xuất bản Crossway là Mục vụ Tiên Phong. Nếu vi phạm sẽ bị xử lý bằng pháp luật hiện hành.

Dịch giả: Daniel Doan.

Thiết kế bìa: Mục vụ Tiên Phong.

Xuất bản lần đầu tiên sang tiếng Việt vào năm 2020.

Các câu Kinh Thánh được trích dẫn từ Bản dịch Kinh Thánh Truyền thống 1926 và Bản dịch Truyền thống Hiệu đính 2010 ® do Thánh Kinh Hội cho phép sử dụng.

CÁC SÁCH KHÁC CỦA JOHN PIPER

Đừng lãng phí cuộc đời

Liều lĩnh là đúng

Nhìn thấy và Say mê Jêsus Christ

Hãy để mọi dân tộc reo vui

Đói khát Đức Chúa Trời

Khi tôi không khao khát Chúa

Kinh ngạc vì Đức Chúa Trời

MỤC LỤC

Đại Dịch Vi-Rút Corona	9
PHẦN MỘT	
ĐỨC CHÚA TRỜI LÀM GÌ TRONG ĐẠI DỊCH VI-RÚT CORONA	
1. Đến với Hòn Đá	13
2. Nền tảng vững chắc	21
3. Hòn đá là Đấng công bình	27
4. Tể trị mọi sự	35
5. Sự tể trị ngọt ngào của Ngài	41
PHẦN HAI	
ĐỨC CHÚA TRỜI ĐANG LÀM GÌ TRONG ĐẠI DỊCH VI-RÚT CORONA	
Mở Đầu Tư Tưởng	49
6. Hình ảnh suy đồi đạo đức	55
7. Sự đoán xét từ trời	61
8. Đánh thức chúng ta vì sự trở lại thứ hai của Ngài	65
9. Để sống đúng với giá trị đời đời của Đấng Christ	69
10. Làm việc lành trong nguy hiểm	79
11. Từ bỏ sự thoải mái để vươn đến các dân tộc	87
Lời Cầu Nguyện Kết Thúc	91
Ghi chú	93
John Piper	95
Mục Vụ Tiên Phong	97

ĐẠI DỊCH VI-RÚT CORONA

Tôi đặt bút viết quyển sách nhỏ này vào những ngày cuối tháng 3 năm 2020, ngay trước khi cơn đại dịch toàn cầu bùng phát gọi là đại dịch vi-rút corona, hay về mặt kỹ thuật gọi là “đại dịch vi-rút corona 2019” (viết tắt là COVID-19). Con vi-rút này ảnh hưởng lên phổi và nhiều trường hợp tệ hơn là bị chết vì nghẹt thở.

Người chết vì vi-rút này đầu tiên được phát hiện ở Trung Hoa vào ngày 11 tháng 1 năm 2020. Đến hôm nay, cả thế giới đang có hàng trăm ngàn trường hợp bị nhiễm bệnh, có khoảng chục ngàn người đã tử vong. Bây giờ vẫn chưa có thuốc chữa bệnh.

Khi bạn đọc quyển sách này thì bạn đã biết mọi thứ đang tiến triển như thế nào rồi. Vì vậy, tôi không cần kể chi tiết những gì đã xảy ra để làm chậm sự phát triển của con vi-rút này, hay là nền kinh tế thế giới đang rơi vào thế bất lợi ra sao. Xã hội bị xáo trộn, ngành du lịch, các hội nghị, nhà thờ, rạp hát, nhà hàng, các sự kiện thể thao và nhiều công ty gần như phải điêu đứng.

Điều này chưa hề xảy ra – trên toàn cầu hay ở Mỹ. Vào thời điểm bệnh cúm xảy ra trên thế giới vào năm 1918 (theo thống kê của các Trung tâm Kiểm soát Dịch bệnh) thì có khoảng năm mươi triệu người chết.¹ Hơn năm trăm ngàn người chết ở Mỹ. Mọi người

cảm thấy những triệu chứng vào buổi sáng và tử vong vào buổi tối. Xác chết được chuyển từ trước cửa nhà đến nơi chôn cất bằng xe ủi đất. Một người bị bắn chết vì không đeo khẩu trang. Trường học phải đóng cửa. Các diễn giả khắp nơi chia sẻ về Ha-ma-ghê-đôn.

Tất nhiên, những tiền lệ chẳng chứng minh được gì cả. Quá khứ là lời cảnh tỉnh, chứ không định đoạt số phận. Tuy nhiên, đây là lúc hình trạng yếu ớt của thế gian bị rơi rụng. Các nền vững chắc đang bị rung chuyển. Câu hỏi mà chúng ta cần đặt ra đó là: Chúng ta có đứng trên Hòn Đá không bao giờ rung động chẳng?

PHẦN MỘT
**ĐỨC CHÚA TRỜI LÀM GÌ
TRONG ĐẠI DỊCH VI-RÚT
CÓRONA**

CHƯƠNG 1

ĐẾN VỚI HÒN ĐÁ

Tôi được cảm thúc để viết, bởi vì nếu phó mặc cho may rủi mà viết sách thì không phải là cơ sở chắc chắn để trông cậy. Sự may rủi giống như tỷ lệ 3 phần trăm và 10 phần trăm, tuổi trẻ và tuổi già, sức khỏe kém và không có tiền sử bệnh lý, nơi hẻo lánh và thành thị, tự cô lập bản thân và gặp gỡ bạn bè. Trò chơi may rủi chỉ đem lại một chút hy vọng. Nó không phải là chốn vững an.

Có một cách tốt hơn. Có một nơi tốt hơn để sống: đó là thà đứng trên Hòn Đá của sự chắc chắn còn hơn ở trên bãi cát của những xác suất.

Khi ung thư xuất hiện

Vào ngày 21 tháng 12 năm 2005, tôi được cho biết là mắc chứng ung thư tuyến tiền liệt. Trong mấy tuần sau đó, mọi cuộc trò chuyện đều nói về sự may rủi. Sự may rủi và để rồi xem mọi chuyện sẽ thế nào! Sự may rủi và thuốc men. Sự may rủi và các bước lấy độc trị độc. Sự may rủi và những ca phẫu thuật. Vợ tôi, là Noel, và tôi cười

với nhau rồi nghĩ rằng: *Hy vọng của chúng ta không đặt vào sự may rủi. Hy vọng của chúng ta ở nơi Đức Chúa Trời.*

Chúng tôi không có ý nói rằng: “Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho tôi chắc chắn 100 phần trăm, trong khi các bác sĩ chỉ đưa ra những may rủi”. Hòn Đá mà chúng tôi đang nói tới còn hơn cả thế nữa. Phải, còn hơn cả việc được chữa lành.

Thậm chí trước khi nhận cuộc gọi từ bác sĩ nói rằng tôi đã bị ung thư, thì Đức Chúa Trời đã nhắc nhở tôi rất rõ về Hòn Đá đang ở ngay dưới chân tôi. Sau khi kiểm tra sức khoẻ định kỳ hàng năm, bác sĩ khoa tiết niệu đã nhìn tôi nói rằng: “Tôi muốn thực hiện nội soi để lấy sinh thiết”.

Thật à? Tôi nghĩ. “Khi nào?”

“Ngay bây giờ, nếu ông có thời gian”.

“Tôi sẽ sắp xếp thời gian”.

Trong khi bác sĩ đi lấy máy, tôi đang thay đồ để mặc cái áo dài màu xanh mỏng dính của bệnh viện, tôi vẫn còn thời gian để suy nghĩ về những gì đang xảy ra. *Vậy là bác sĩ nghi ngờ mình bị ung thư.* Khi tương lai trong thế giới này bắt đầu thay đổi trước mắt tôi, thì Đức Chúa Trời đã làm cho tâm trí tôi nhớ tới đoạn Kinh Thánh mà tôi vừa đọc xong.

Chúa phán

Bây giờ, để tôi nói rõ. Tôi không nghe giọng nói nào cả. Ít ra, tôi chưa bao giờ nghe. Tôi tin rằng những gì Chúa phán đều xuất phát từ Kinh Thánh là Lời của Ngài. (Tôi sẽ chia sẻ thêm ở chương tiếp theo). Ngài đã phán một lần đủ cả và Ngài vẫn phán trong Lời của Ngài. Kinh Thánh, khi đã hiểu đúng, là tiếng phán của Đức Chúa Trời.

Đây là những gì Ngài đã phán lúc tôi đang chờ lấy sinh thiết ở trong phòng làm việc của bác sĩ khoa tiết niệu, để khẳng định chính

xác tôi có bị ung thư không. “John Piper, đây không phải là sự đoán phạt. Dù sống hay chết, con sẽ ở với ta”. Đó là phần chú giải của tôi. Còn đây mới là những gì Ngài đã phán:

Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị cơn thịnh nộ, nhưng cho được sự giải cứu bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Đấng đã chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta hoặc thức hoặc ngủ, đều được đồng sống với Ngài.

1 TÊ-SA-LÔ-NI-CA 5:9-10

Dù thức hay ngủ - tức là sống hay chết - tôi vẫn sống với Chúa. Làm sao được? Tôi là một tội nhân. Tôi chưa hề sống ngày nào trong đời - mà không - thiếu mất những chuẩn mực yêu thương và thánh khiết của Đức Chúa Trời. Vậy thì làm thế nào? Làm thế nào Đức Chúa Trời phán rằng: “John Piper, con sẽ ở với ta - dù sống hay chết”?

Đức Chúa Trời không cần tôi hỏi thì Ngài mới trả lời. Ấy là vì Chúa Jêsus. Chỉ một mình Chúa Jêsus. Vì sự chết của Ngài, nên không còn sự đoán phạt nào dành cho tôi nữa. Không phải vì tôi hoàn hảo. Mà vì tội lỗi, sự sai phạm và hình phạt đáng lý dành cho tôi đã ở trên Cứu Chúa Jêsus Christ. Ngài “đã chết vì tôi”. Đó là Lời Chúa phán. Do đó, tôi được tự do khỏi tội lỗi. Không còn bị đoán phạt nữa. Được an ninh trong ơn thương xót của Ngài. Đức Chúa Trời phán rằng: “Dù sống hay chết, con vẫn ở với ta”.

Đây là điều khác biệt so với trò chơi may rủi của căn bệnh ung thư - hoặc là vi-rút corona. Đây là Hòn Đá vững chắc ở ngay dưới chân tôi. Một nền tảng kiên cố. Không phải cát. Tôi cũng muốn Hòn Đá ấy ở ngay dưới chân bạn. Đó là lý do tôi đặt bút viết.

Hòn Đá ấy chỉ vững chắc trong tương lai phải không?

Nhưng không chỉ thế thôi đâu. Có người đọc xong nói rằng: “Mấy người có tôn giáo giống như bạn chỉ tìm được hy vọng trong tương lai mà thôi. Nếu họ sống lại sau khi xuống mồ, thì tốt cho họ. Nhưng “tiếng Chúa phán” mà họ nói chỉ can thiệp một chút nào đó bây giờ thôi. Tôi nghĩ Chúa đã mở bài mọi thứ và cũng kết luận rất có hậu. Còn phần nội dung thì sao? Chúa đang ở đâu khi vi-rút corona đang bùng phát?

Tôi nghĩ mình đã có đánh giá cao về niềm vui trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời sau cái chết cho hàng tỷ năm sau này. Ngược lại với điều đó là sự đau khổ đời đời. Đối với tôi, đó là những gì rất hợp tình hợp lý. Nhưng Hòn Đá ở dưới chân tôi (là Đấng mà tôi muốn sẻ chia với bạn) thực sự đang ở *ngay* dưới chân tôi. Ngay lúc này!

Đại dịch vi-rút corona xảy ra ngay chỗ tôi sống. Ngay tại chỗ ở của chúng ta. Mà nếu không phải là vi-rút corona, thì có thể là căn bệnh ung thư tái phát nào đó. Hay là chứng tắc mạch phổi từ năm 2014 đang rình rập chờ ngày tái phát, nó sẽ chui vào trong não và khiến tôi trở thành kẻ mất trí không còn viết được chữ nào nữa. Hay là hàng trăm tai họa nào đó có thể lấy đi mạng sống của tôi – và bạn – bất kỳ phút giây nào chẳng.

Hòn Đá mà tôi nói đang ở ngay dưới chân tôi. Tôi *có thể* nói Hòn Đá ấy đang ở ngay dưới chân tôi vì niềm hy vọng được sống lại sau sự chết là sự trông cậy ngay trong *hiện tại*. Kinh nghiệm được cái hiện tại đó là một thứ mãnh liệt.

Hy vọng là sức mạnh. Nguồn sức mạnh trong hiện tại. Sự trông cậy khiến chúng ta không giết nhau – trong hiện tại. Nó giúp chúng ta thức dậy đi làm – trong hiện tại. Nó gieo ý nghĩa trong đời sống mỗi ngày, ngay cả khi bị cấm túc ở nhà không được ra ngoài – trong hiện tại. Nó đem chúng ta ra khỏi chỗ ích kỷ của sợ hãi và

tham lam – trong hiện tại. Nó tiếp sức cho tình yêu, sự liễu lĩnh và sự hy sinh – trong hiện tại.

Thế thì, hãy cẩn thận trước khi bạn coi thường tương lai. Có lẽ nếu tương lai của bạn đẹp đẽ và chắc chắn, thì sự bây giờ và hiện tại của bạn sẽ ngọt ngào và kết quả.

Ngài nhúng tay vào những con vi-rút

Đó là những gì tôi *có thể* nói để bênh vực cho mấy lời ngọt ngào mà Chúa đã phán với tôi trong phòng làm việc của bác sĩ chuyên khoa tiết niệu: “Dù sống hay chết, con vẫn ở với ta”. Đó là sự trông cậy (vào sự chết và sự sống lại của Chúa Jêsus) khiến tôi sống hết mình vì người khác ngay bây giờ – đặc biệt là vì sự ích lợi đời đời của họ. Nó khiến tôi không muốn lãng phí cuộc đời mình. Nó lấy đi sự run rẩy. Nó trào dâng trong tôi một sự sốt sắng muốn người khác biết về sự vĩ đại của Đức Chúa Jêsus Christ. Nó khiến tôi muốn làm hết mình và dốc cạn sức (2 Cô-rinh-tô 12:15) để đem càng nhiều người với tôi vào trong sự vui mừng đời đời.

Nhưng dù đó là những gì tôi *có thể* nói đi nữa, nếu có ai phản đối John Piper chỉ bênh vực cho tương lai mà chẳng nói gì về hiện tại và bây giờ, thì bấy nhiêu vẫn nói chưa hết đâu.

Thật ra, điều tôi sắp sửa nói có thể khiến ai đó phản đối hơn nữa mà cho rằng: “Đức Chúa Trời đang can thiệp quá nhiều vào hiện tại và bây giờ. Hồi nãy ông nói Đức Chúa Trời chỉ can thiệp vào tương lai, còn bây giờ thì Ngài đang nhúng tay vào những con vi-rút sao”.

Không phải “tôi khỏe” nữa, mà là “tôi cảm thấy khỏe”

Hãy hiểu như thế này. Người ta thường hỏi thăm trước khi tôi bị chẩn đoán có ung thư là: “Ông khỏe không?” Tôi trả lời rằng: “Khỏe”. Tôi không còn trả lời như vậy nữa. Tôi nói rằng: “Tôi cảm thấy khỏe”. Có một điểm khác biệt. Trước ngày đi khám tuyến tiền liệt định kỳ hàng năm, tôi *cảm thấy* khỏe. Sau hôm đó, tôi được cho biết mình bị ung thư. Nói cách khác là tôi *không được* khỏe. Thậm chí khi tôi viết mấy chữ này, tôi không biết mình có khỏe không nữa. Tôi cảm thấy khỏe. Khỏe hơn mình mong đợi. Vì tất cả những gì tôi biết đó là mình đang bị ung thư. Hay có thể là có cục máu đông ở đâu đó. Hay là bị vi-rút corona.

Ý tôi là gì? Ý tôi nói là: Lý do chúng ta không trả lời “tôi khỏe” là vì chỉ có một mình Đức Chúa Trời biết và quyết định tôi có khỏe hay không – ngay bây giờ. Khi nói “tôi khỏe” mà *không* biết chắc bạn có khỏe không và chính bạn không *kiểm soát* được tình trạng sức khỏe, thì giống như đang nói rằng: “Ngày mai, tôi sẽ đi làm ở Chicago” trong khi bạn chẳng biết ngày mai còn sống hay không, chứ đừng nói đến chuyện đi làm ở Chicago.

Còn đây là những gì Kinh Thánh nói giống tương tự ở trên:

Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì, sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay. Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.

GIA-CỐ 4:13-15

Vậy, ý niệm về Đức Chúa Trời chỉ đang chi phối tương lai không

còn nữa. Đó là kết quả từ sự soi sáng chân lý của Kinh Thánh vào quan điểm phù du của chúng ta.

Nếu Ngài muốn, chúng ta làm việc nọ việc kia

Tôi đang đứng (tôi cũng muốn bạn đứng) trên Hòn Đá là hành động của Đức Chúa Trời trong thế giới *ngay bây giờ và mãi mãi*. Kinh Thánh chép: “Vì bằng Chúa muốn, và ta còn sống”. Ấy là nói bạn có thể biết sự can thiệp của Ngài ngay bây giờ. Chứ không chỉ là: “Dù sống hay chết, bạn vẫn ở với Chúa”, mà cũng có nghĩa là: “Chúa mới là Đấng quyết định bạn sống hay chết – ngay bây giờ”.

Không chỉ là sống hay chết. Ngài còn can thiệp sâu hơn thế nữa. “Nếu Chúa muốn,...thì ta sẽ *làm việc nọ việc kia*”. Chẳng có điều gì bị loại trừ khỏi “việc nọ việc kia”. Ngài can thiệp vào mọi sự. Tất cả. Sức khỏe *thế này* hay bệnh *thế kia*. Nền kinh tế suy sụp *thế này* hay phục hồi *thế kia*. Thở *thế này* hay tắt hơi.

Điều này có nghĩa là khi tôi đợi lấy sinh thiết ở trong phòng làm việc của bác sĩ, Đức Chúa Trời có thể đã phán rằng (là điều Ngài đã làm sau đó), “Đừng sợ chi. Dù sống hay chết, con vẫn ở với ta. Còn bây giờ, hể con còn sống, thì chẳng có gì xảy ra với con – chẳng có gì cả! – mà ta không cho phép xảy ra. Nếu ta muốn, thì con sẽ sống. Nếu ta muốn, thì con sẽ chết. Từ giờ cho tới khi con chết theo ý muốn của ta, thì ta vẫn là Đấng quyết định con sẽ làm việc này việc kia. Hãy sẵn sàng”.

Đó là Hòn Đá của tôi – cho hôm nay, mai sau và cho đến đời đời.

Đến với Hòn Đá

Tôi muốn dùng quyển sách này để mời bạn cùng với tôi đứng trên Hòn Đá vững chắc là Đức Chúa Jêsus Christ. Tôi hy vọng ý tốt của tôi đã được làm rõ. Tôi muốn bạn biết vì sao Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ là Hòn Đá vào thời khắc lịch sử này – trong cơn đại dịch vi-rút corona – và mọi thứ sẽ thế nào khi ở trong tình yêu vĩ đại của Ngài.

CHƯƠNG 2

NỀN TẢNG VỮNG CHẮC

Những gì tôi nghĩ về vi-rút corona – hay bất kỳ điều gì khác chẳng quan trọng mấy đâu. Nhưng ý tưởng của Đức Chúa Trời có tầm quan trọng đời đời. Ngài không hề yên lặng trước ý định của Ngài. Cho nên, một trang trong Kinh Thánh là rất quan trọng trong cơn khủng hoảng này.

Vững chắc và ngọt ngào

Lời tôi nói là hoa cỏ. Lời Chúa phán là trường tồn. “Cỏ khô, hoa rụng, nhưng lời Chúa còn lại đời đời (1 Phi-e-rơ 1:24-25). Chúa Jêsus phán rằng Lời của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh “không thể bỏ được” (Giăng 10:35). Những gì Đức Chúa Trời phán là “chân thật, thấy đều công bình cả” (Thi thiên 19:9). Vì vậy, Lời Chúa là nền tảng vững chắc cho cuộc đời. “...Chúa lập các điều răn ấy đến đời đời” (Thi thiên 119:152). Lắng nghe Đức Chúa Trời và tin Ngài giống như xây nhà trên đá, không phải trên cát (Ma-thi-ơ 7:24).

Lời Ngài là lời cố vấn mà bạn muốn nghe. “...muu Ngài lạ lùng, sự khôn ngoan Ngài tốt lành” (Ê-sai 28:29). “Sự thông sáng Ngài vô

cùng vô tận” (Thi thiên 147:5). Khi Ngài cố vấn về vi-rút corona, thì đó là những lời chắc chắn, không lay chuyển, trường tồn. “Muru của Đức Giê-hô-va được vững lập đời đời” (Thi thiên 33:11). “... các đường của Ngài vốn là trọn vẹn” (2 Sa-mu-ên 22:31).

Do đó, Lời Chúa là ngọt ngào và quý báu. “Các điều ấy quý hơn vàng ...lại ngọt hơn mật, hơn nước ngọt của tàng ong (Thi thiên 19:10). Đúng vậy, các điều ấy là sự ngọt ngào của sự sống đời đời: “Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? Chúa có những lời của sự sống đời đời” (Giăng 6:68).

Vì vậy, trong lúc thịnh vượng và những lúc khó khăn, Lời Chúa đem đến sự bình an và niềm vui không đổi dời. Chắc chắn phải như vậy. Tôi cầu nguyện cho hết thảy những ai đọc quyển sách này sẽ có được kinh nghiệm giống như tiên tri Giê-rê-mi đã nói rằng: “...lời Ngài là sự vui mừng hơn hờ của lòng tôi vậy” (Giê-rê-mi 15:16).

Hãy ghi nhớ điều này: sự ngọt ngào của Lời Chúa sẽ không hề mất đi trước ý định chua xót của Đức Chúa Trời trong thời khắc lịch sử này – nếu chúng ta học được bí quyết “ngó như buồn rầu, mà thường được vui mừng” (2 Cô-rinh-tô 6:10). Chúng ta sẽ hiểu rõ hơn về bí quyết này sau. Nhưng bây giờ, tôi muốn nói chỉ trong một câu. Bí quyết “ngó như buồn rầu, mà thường được vui mừng” là: *nhận biết Đấng tể trị có thể chấm dứt đại dịch vi-rút corona, nhưng lại không làm điều đó, cũng là Đấng tể trị đang nâng đỡ linh hồn của chúng ta.* Quả thật, còn hơn cả nâng đỡ nữa là – làm dịu ngọt. Làm dịu ngọt với hy vọng rằng những ý định của Đức Chúa Trời là tốt lành, ngay cả khi cái chết xảy ra với những người đặt lòng tin nơi Ngài.

Làm sao bạn biết

Vì thế, câu hỏi nóng bỏng hơn đó là: Làm sao bạn biết Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời? Câu trả lời súc tích của tôi đó là tấm lòng

bạn có một chỗ dành sẵn cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đang chiếu soi qua Kinh Thánh – giống như bánh rán và dây xên, bàn tay và găng tay, cá và nước, cánh chim và bầu trời, mảnh ghép cuối cùng của trò chơi lắp hình.

Tôi nhớ tới một người từng nói rằng: “Nghe có vẻ bí ẩn và tưởng tượng. Tại sao ông trả lời như vậy?

Vì năm mươi năm trước, khi tôi trần trọc tìm chỗ xây dựng cuộc đời mình, tôi đã nhận ra những lý luận uyên bác mang tính lịch sử về Kinh Thánh sẽ không hiệu quả cho gần như toàn bộ thế giới. Tại sao? Bởi vì cho dù vấn đề nào đó có đúng và hữu ích đi nữa, thì một đứa trẻ tám tuổi, một người nông dân sống trong rừng rậm nhiệt đới ở phía Nam Thái Bình Dương, hay một người bình thường ít học ở Tây phương, cũng chẳng thêm quan tâm. Còn với tôi thì Đức Chúa Trời đã có ý định trước cho người nào nghe và tin Lời của Ngài – mà không rơi vào chỗ mù quáng.

Đức tin theo Kinh Thánh không phải là mù quáng

Đức tin theo góc nhìn của Kinh Thánh không phải là mù quáng. Đức tin ấy được đảm bảo và có lập trường. Gọi là *đức tin* không phải vì không có nền tảng. Chúa Jêsus chẳng gọi *người tin Ngài* là kẻ mù bao giờ; Ngài có gọi *người không tin* là kẻ mù (Ma-thi-ơ 15:14). “vì họ xem mà không thấy” (Ma-thi-ơ 13:13). Đức tin cứu rỗi trong Lời Chúa được dựa trên việc “nhìn thấy”. Nhìn thấy thực sự.

Nhìn thấy gì? Kinh Thánh trả lời như thế này: Sa-tan dùng mọi cách làm mù “lòng họ, hầu cho họ không trông thấy sự vinh hiển chói lọi của Tin Lành Đấng Christ, là ảnh tượng của Đức Chúa Trời” (2 Cô-rinh-tô 4:4).

Nói cách khác, có một thứ ánh sáng thuộc linh đang chiếu soi qua Phúc Âm – tức là câu chuyện cứu rỗi của Kinh Thánh. Ánh sáng đó là gì? Đó là ánh sáng “vinh hiển của Đấng Christ, là ảnh

tượng của Đức Chúa Trời”. Đó không phải là ma thuật. Cũng chẳng phải điều huyền bí nào hiện ra mà thực ra chẳng có gì cả. Đức Chúa Jêsus Christ là một thần nhân mà đời sống phẩm hạnh, thuộc linh và siêu nhiên đầy vinh hiển – tức là sự đẹp đẽ, sự cao trọng và sự vĩ đại của Ngài – đang chiếu soi qua Lời Chúa. Điều đó chứng minh rằng Kinh Thánh là chân lý.

Chỗ của Ngài trong tâm hồn bạn

Đây là lý do vì sao tôi nói tấm lòng bạn có một chỗ dành sẵn cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời đang được chiếu soi qua Kinh Thánh. Vì thế mà lẽ thật và giá trị của Kinh Thánh được bày tỏ.

Phải, tôi tin rằng có một chỗ dành sẵn cho Đức Chúa Trời – một sự hiểu biết gián tiếp về Đức Chúa Trời – trong tâm hồn của mỗi người. Khi nhắc đến hết thảy loài người, Kinh Thánh nói rằng: “Vì những gì người ta có thể biết về Đức Chúa Trời thì đã rõ ràng... Vì mặc dù đã biết Đức Chúa Trời, họ vẫn không chịu tôn cao Ngài là Đức Chúa Trời” (Rô-ma 1:19, 21).

Kinh Thánh dạy rằng *sự hiểu biết* ở trong tâm hồn của mỗi người khiến chúng ta có trách nhiệm nhìn thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời trong tự nhiên. Cũng vậy, chúng ta có trách nhiệm nhìn thấy vinh hiển của Đức Chúa Trời ở trong Chúa Jêsus qua Lời của Ngài. “Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời” (Thi thiên 19:1).

Đó là sự vinh hiển mà một người có thể nhận thức qua ánh sáng của Lời Chúa và cho chúng ta có một nền tảng đảm bảo và chắc chắn để tin rằng Kinh Thánh của Cơ Đốc nhân đến từ Đức Chúa Trời.

Khoa học và vị giác

Cách chúng ta nhận biết sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trong Kinh Thánh cũng giống như cách chúng ta biết cái gì là mật ong. Khoa học và kỹ thuật nói chai lọ có chứa mật ong vì những thí nghiệm hoá học – giống như các học giả Kinh Thánh lý luận đầy thuyết phục rằng Kinh Thánh là tác phẩm lịch sử đáng tin cậy. Nhưng hầu như không phải ai cũng là khoa học gia hay học giả đâu. Chúng ta nhận biết mật ong vì chúng ta nếm thử nó.

Cũng vậy, có một sự ngọt ngào thiêng liêng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời trong sứ điệp của Kinh Thánh. Nó rờ chạm đến chúng ta để biết rằng Đức Chúa Trời đã sắp đặt điều đó. “Lời Chúa ngọt hòng tôi dường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi!” (Thi thiên 119:103). “Khá nếm thử xem Đức Giê-hô-va tốt lành dường bao!” (Thi thiên 34:8). Đó mới là nhìn thấy và nếm biết thực sự. Không hề có sự phình gạc. Mà ấy là nhìn thấy và nếm biết chân lý.

Đúng là Hòn Đá yên ủi của chúng ta

Vậy thì, khi Chúa Jêsus phán rằng: “Kinh thánh không thể bỏ được” (Giăng 10:35) và khi sứ đồ Phao-lô nói rằng: “Cả Kinh thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn” (2 Ti-mô-thê 3:16) và khi sứ đồ Phi-e-rơ nói rằng các trước giả của Kinh Thánh “bởi Đức Thánh Linh cảm động” (2 Phi-e-rơ 1:21), thì tấm lòng của chúng ta sẽ nói là: *đúng*. Chúng ta đã nếm biết và nhìn thấy. Chúng ta biết rõ. Sự nhận biết ấy là có lập trường. Chúng ta không bước đi trong sự mù quáng.

Tâm linh chúng ta vang vọng lời Kinh Thánh đã kêu lớn tiếng rằng: “Toàn bộ lời Chúa là chân thật” (Thi thiên 119:160). “Lạy Đức Giê-hô-va, lời Ngài được vững lập đời đời trên trời” (Thi thiên

119:89). “Các lời của Đức Chúa Trời đều đã thét luyến” (Châm ngôn 30:5).

Khi điều này xảy ra, toàn bộ lẽ thật của Đức Chúa Trời sẽ bao phủ chúng ta, ngay cả khi đối diện với vi-rút corona. Sự yên ủi vô đối cũng ủa đến: “Khi tư tưởng bộn bề trong lòng tôi, thì sự an ủi Ngài làm vui vẻ linh hồn tôi” (Thi thiên 94:19). “Đức Giê-hô-va ở gần những người có lòng đau thương, và cứu kẻ nào có tâm hồn thống hối. Người công bình bị nhiều tai họa, nhưng Đức Giê-hô-va cứu người khỏi hết” (Thi thiên 34:18-19).

Không ai có thể yên ủi tâm linh của chúng ta trong cơn đại dịch bằng Đức Chúa Trời. Sự yên ủi của Ngài là vô đối. Ấy là sự yên ủi của một Hòn Đá cao lớn trong cơn bão biển. Sự yên ủi ấy đến từ Lời của Ngài, tức là Kinh Thánh.

CHƯƠNG 3

HÒN ĐÁ LÀ ĐẮNG CÔNG BÌNH

Nếu Đức Chúa Trời là Hòn Đá của chúng ta, thì Ngài phải là Đấng công bình. Một Hòn Đá không công bình là một ảo tưởng. Cơn đại dịch toàn cầu đang làm rung động lòng tin của chúng ta về Đức Chúa Trời là Đấng công bình, thánh khiết, tốt lành. Nếu Đức Chúa Trời không công bình trước những gì đang diễn ra, thì chúng ta không có Hòn Đá nào cả.

Vậy thì chúng ta cần hỏi rằng: Sự thánh khiết, công bình và tốt lành của Đức Chúa Trời là gì? Nếu chúng ta không biết rõ những điều đó, thì làm sao chúng ta biết được cơn đại dịch vi-rút corona đang làm sụp đổ những điều này? Hoặc là, làm sao biết được ấy là những nền tảng đời đời của Hòn Đá đã cứu rỗi chúng ta?

Điều chúng ta sẽ thấy đó là Kinh Thánh mô tả sự thánh khiết, sự công bình và sự tốt lành của Đức Chúa Trời không giống nhau, nhưng lại đan xen vào nhau. Chúng ta sẽ bắt đầu với sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Sự thánh khiết là gì?

Giá trị siêu việt đời đời

Nghĩa gốc của sự thánh khiết trong Cựu Ước là: biệt riêng – tức là khác biệt và tách biệt khỏi cái thông thường. Còn khi mô tả về Đức Chúa Trời, thì sự biệt riêng này có nghĩa là: chỉ một mình Ngài. Ngài giống như một loại đá quý hiếm có giá trị tốt bậc. Chúng ta có thể dùng từ *siêu việt* để mô tả tính riêng biệt này. Ngài hoàn toàn khác biệt đến nỗi vượt trên mọi sự. Ngài vượt xa mọi thứ và cao quý hơn mọi vật.

Khi Môi-se dùng gậy đập vào hòn đá thay vì nói với hòn đá theo như Chúa đã phán truyền, thì Đức Chúa Trời đã quở trách ông: “Bởi vì hai người không có tin đến ta, *đặng tôn ta nên thánh* trước mặt dân Y-sơ-ra-ên” (Dân số ký 20:12). Nói cách khác, Môi-se đã đối xử với Chúa không giống như Ngài là Đấng được biệt riêng và cao trọng, mà giống như ông mới là người có thẩm quyền nên ông có quyền phớt lờ ai cũng được.

Trong Ê-sai 8:12-13, Đức Chúa Trời phán với Ê-sai rằng: “Khi dân này nói rằng: Kết đảng! thì các người chớ nói rằng: Kết đảng! Chớ sợ điều nó sợ, và đừng kinh hãi. *Hãy tôn Đức Giê-hô-va vạn quân là thánh*; các người chỉ nên sợ Ngài và kinh hãi Ngài”. Nói cách khác, đừng kính sợ Đức Chúa Trời giống như bạn đang khiếp sợ những sự vật sự việc nào đó. Hãy có lòng kính sợ Chúa một cách đặc biệt hơn vì Ngài là Đấng phải được biệt riêng và độc nhất – là Đấng siêu việt.

Do đó, sự thánh khiết của Đức Chúa Trời là sự siêu việt có giá trị đời đời vượt trên hết mọi sự. Ngài là Đấng có một không hai. Điều này có nghĩa là Ngài không nhờ cậy điều gì để tồn tại. Ngài là Đấng tự hữu. Cho nên, Ngài chẳng cần điều chi và cũng không lệ thuộc điều gì. Ngài là Đấng toàn hảo. Vì thế, Ngài là Đấng cao trọng rất lớn nắm giữ mọi vật cùng hết thảy các giá trị.

Cao trọng mà gần gũi

Sự cao trọng đời đời của Đức Chúa Trời vượt xa mọi vật không có nghĩa rằng Ngài là Đấng xa cách không có tình yêu thương. Giáo lý Ba Ngôi trong lịch sử là quan điểm của Kinh Thánh suốt mọi thời đại. Đức Chúa Trời là ba thân vị. Nhưng ba thân vị này là một – một hữu thể thiêng liêng. Chỉ có một Đức Chúa Trời. Không phải ba. Nhưng Đức Chúa Trời là sự hiệp một của Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh không thể hiểu hết được – mỗi thân vị đều là hằng hữu và tự hữu. Mỗi thân vị là Đức Chúa Trời chân thật.

Vậy, sự thánh khiết – tức là giá trị vĩ đại siêu việt của Đức Chúa Trời – không có nghĩa rằng Ngài là Đấng xa cách đời đời không có tình yêu thương. Đức Chúa Cha biết và yêu Đức Chúa Con một cách hoàn hảo và đời đời (Mác 1:11; 9:7; Cô-lô-se 1:13). Đức Chúa Con biết và yêu Đức Chúa Cha một cách hoàn hảo và đời đời (Giăng 14:31). Đức Thánh Linh là Đấng bày tỏ lẽ thật và tình yêu thương của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con dành cho nhau một cách hoàn hảo và đời đời.

Tại sao phải đề cập điều này? Vì sự thông công toàn hảo của Ba Ngôi Đức Chúa Trời là điều thiết yếu để có một Đức Chúa Trời toàn hảo, trọn vẹn và đầy đủ. Điều này cũng là sự thiết yếu đối với sự vĩ đại, sự đẹp đẽ và giá trị siêu việt của Đức Chúa Trời – tức là điều không thể thiếu được đối với sự thánh khiết của Ngài.

Sự thánh khiết hoà quyền trong sự công bình

Có một khía cạnh bị thiếu sót khi giải thích về sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói về sự thánh khiết của Đức Chúa Trời không chỉ là những khái niệm siêu việt, mà còn có những khái

niệm đạo đức nữa. Đức Chúa Trời được tôn thánh không chỉ có nghĩa là biệt riêng và siêu việt, mà còn có nghĩa là công bình.

Điều này sẽ tạo ra một thắc mắc có nhiều ẩn ý về cách chúng ta nhìn nhận mối liên hệ giữa vi-rút corona và Đức Chúa Trời: Vì sự công bình có ngụ ý là làm điều đúng, mà làm điều đúng là phải tuân theo một tiêu chuẩn cao thượng nào đó. Vậy thì, Đức Chúa Trời làm sự công bình dựa vào tiêu chuẩn nào?

Trước khi có sự sáng tạo, không hề có một tiêu chuẩn nào cả ngoài Đức Chúa Trời. Chẳng có gì khác ngoài chính Ngài là tiêu chuẩn. Trước khi có sự sáng tạo, Đức Chúa Trời là hữu thể duy nhất. Vậy thì, bạn sẽ định nghĩa Đức Chúa Trời làm điều đúng như thế nào, trong khi chỉ có một mình Đức Chúa Trời vào lúc ban đầu? Tức là làm thế nào để dung hoà tính siêu việt và sự công bình trong sự thánh khiết của Đức Chúa Trời?

Câu trả lời: Đức Chúa Trời chính là tiêu chuẩn cho sự công bình của Ngài. Nguyên tắc cơ bản trong Kinh Thánh là: “Ngài không thể tự chối mình được” (2 Ti-mô-thê 2:13). Ngài không thể làm bất kỳ điều gì ngược lại với giá trị đời đời, sự toàn hảo và sự vĩ đại của Ngài được. Đây chính là tiêu chuẩn làm điều đúng của Đức Chúa Trời.

Điều này có nghĩa là khía cạnh đạo đức trong sự thánh khiết của Đức Chúa Trời – còn gọi là sự công bình của Ngài – là sự cam kết không thể lay chuyển trong mọi việc Ngài làm tương ứng với sự cao trọng, sự toàn hảo và sự vĩ đại của Đức Chúa Trời. Mọi tư tưởng, mọi Lời phán, mọi hành động và cảm xúc của Đức Chúa Trời sẽ luôn phản ánh sự cao trọng đời đời và sự toàn hảo đến siêu việt của Ngài một cách kiên định. Nếu Đức Chúa Trời đi ngược lại với giá trị hoặc là sự toàn hảo hay sự vĩ đại này, thì đó là những việc làm không đúng. Tiêu chuẩn ấy sẽ bị phá vỡ. Ngài không phải là Đấng công bình nữa.

Sự công bình hoà quyền trong sự tốt lành

Sự tốt lành của Đức Chúa Trời không giống với sự thánh khiết hay sự công bình của Ngài. Nhưng các sự ấy đan xen vào nhau đến nỗi sự thánh khiết tràn ngập trong sự tốt lành và sự công bình lèo lái sự ban cho đầy tốt lành ấy. Chúng không hề đối lập nhau.

Sự tốt lành của Đức Chúa Trời là khuynh hướng để Chúa ban cho cách rộng rãi – tức là làm phước cho loài người. Sự thành toàn và sự toàn hảo đến siêu việt của Đức Chúa Trời – tức là sự thánh khiết của Ngài – giống như một dòng suối tràn. Đó là vì sao Ngài sẵn sàng ban cho cách rộng rãi. Đức Chúa Trời không cần gì cả. Vì thế mà Ngài chẳng cần ai bù đắp những thiếu sót của Ngài. Thay vào đó, sự rời rộng trong chính bản chất của Ngài là ban cho mà không đòi lại. “Ngài cũng chẳng dùng tay người ta hầu việc Ngài dường như có cần đến sự gì, vì Ngài là Đấng ban sự sống, hơi sống, muôn vật cho mọi loài” (Công-vụ 17:25).

Nhưng sự tốt lành của Ngài không tách rời khỏi sự công bình của Ngài. Ngài không ban cho theo hướng ngược lại với sự cao trọng, sự toàn hảo và giá trị đời đời của Ngài. Đó là vì sao sự công bình của Đức Chúa Trời có vai trò trong ngày đoán xét sau cùng và ngay cả trong sự tốt lành của Ngài. Khi Đức Chúa Trời trừng phạt người nào không ăn năn xuống địa ngục, Ngài không bày tỏ sự tốt lành đối với họ. Nhưng Ngài không mất đi sự tốt lành. Sự thánh khiết và sự công bình của Ngài cũng chi phối hành động bày tỏ sự tốt lành của Ngài nữa.

Đó là vì sao sự tốt lành của Ngài đặc biệt tràn trên đời sống của người nào kính sợ Ngài và nương náu mình nơi Ngài. “Sự nhân từ Chúa, mà Chúa đã dành cho người kính sợ Chúa, và thi hành trước mặt con cái loài người” (Thi thiên 31:19).

Sự kính sợ và đức tin của chúng ta cũng không *đáng nhận được* sự tốt lành của Đức Chúa Trời. Là những tội nhân, chúng ta

mãi mãi không đáng nhận được bất kỳ điều gì từ Đức Chúa Trời. Sự tốt lành của Đức Chúa Trời dành cho tội nhân là món quà miễn phí mà chúng ta không đáng nhận. Vậy thì, tại sao Đức Chúa Trời lại bày tỏ sự tốt lành dự dặt cho người nào kính sợ và nường nấu mình nơi Ngài như vậy? Ấy là vì sự kính sợ và đức tin ấy bày tỏ sự vĩ đại, sự toàn hảo và giá trị siêu việt của Đức Chúa Trời (Rô-ma 4:20). Do đó, sự công bình của Đức Chúa Trời khiến Ngài ban thưởng cho người nào có thái độ tôn kính Đức Chúa Trời.

Còn vi-rút corona thì sao

Trong chương tiếp theo, chúng ta sẽ chuyển sang nói về sự toàn tri, toàn quyền tể trị của Đức Chúa Trời trên mọi vật. Nhưng điều chúng ta nói này giờ sẽ giúp chúng ta không vội vàng kết luận rằng khi Đức Chúa Trời nhúng tay vào những con vi-rút thì Đức Chúa Trời không còn là Đấng thánh khiết, công bình và tốt lành nữa. Chúng ta sẽ không còn khờ khạo mà so sánh sự đau khổ của loài người và sự công bình của Đức Chúa Trời nữa. Hoặc là kết luận rằng khi Đức Chúa Trời tể trị thế giới thì Ngài không còn thánh khiết hay tốt lành nữa.

Tất cả chúng ta đều là tội nhân. Không ngoại trừ một ai. Hết thầy chúng ta đã đổi sự cao trọng, sự toàn hảo và giá trị vinh hiển của Đức Chúa Trời mà vui thích những sự ở thế gian (Rô-ma 1:23; 3:23). Đó là sự bất kính đáng xấu hổ đối với Đức Chúa Trời, cho dù chúng ta có cảm biết điều này hay không. Vì thế, chúng ta đáng bị trừng phạt. Sự bất kính đối với sự vinh hiển của Đức Chúa Trời khiến chúng ta đáng chịu cơn thịnh nộ đầy thánh khiết của Ngài. Kinh Thánh nói rằng chúng ta là “con của sự thịnh nộ” (Ê-phê-sô 2:3). Có nghĩa rằng: Đức Chúa Trời vẫn là Đấng thánh khiết và công bình ngay cả khi Ngài không làm điều lành cho chúng ta.

Do đó, đại dịch vi-rút corona không nói lên sự bất khiết hay sự bất công hay sự gian ác của Đức Chúa Trời. Trong những ngày đầy rối ren này, Hòn Đá của chúng ta vẫn là Đấng công bình. Ngài vẫn là Đấng thánh khiết. “Chẳng ai thánh như Đức Giê-hô-va;...Không có hòn đá nào như Đức Chúa Trời của chúng ta” (1 Sa-mu-ên 2:2).

CHƯƠNG 4

TỀ TRỊ MỌI SỰ

Trong chương 2, tôi đã dùng câu “ý định chua xót của Đức Chúa Trời”. Đó là những gì vi-rút corona muốn bày tỏ. Khi nói một vài công tác mà Đức Chúa Trời làm là chua xót thì lời nói ấy không phạm thượng. Na-ô-mi, là mẹ chồng của Ru-tơ, đã mất chồng và hai con trai, một đứa con dâu cũng lìa khỏi bà trong nạn đói và cuộc di cư, nói rằng:

...Đấng Toàn Năng đã đãi tôi cách cay đắng lắm. Tôi đi ra được đầy dẫy, nhưng Đức Giê-hô-va dắt tôi về tay không...
Đấng Toàn Năng khiến tôi bị khốn khổ...

RU-TƠ 1:20-21

Bà không hề nói dối, nói quá, hay đưa ra lời buộc tội. Đó là sự thật dễ hiểu và đáng buồn. “Ý định chua xót” không phải là coi khinh đường lối của Đức Chúa Trời. Đó là lời mô tả mà thôi.

Tôi cũng nói trong chương 2 rằng sự ngọt ngào của Lời Chúa không hề mất đi trước ý định chua xót của Đức Chúa Trời – nếu chúng ta học được bí quyết “ngó như buồn rầu, mà thường được

vui mừng” (2 Cô-rinh-tô 6:10). Tôi nói rằng chúng ta sẽ quay trở lại với điều này. Sau đó, tôi tóm tắt thành một câu: *“Đấng đang nắm chủ quyền có thể chấm dứt đại dịch vi-rút corona, nhưng lại không làm điều đó, cũng là Đấng đang nâng đỡ linh hồn của chúng ta”*. Biết rõ điều này sẽ làm cho mọi sự trở nên khác biệt. Vậy, điều này có đúng chẳng?

Đức Chúa Trời làm mọi sự tùy ý Ngài muốn

Mục tiêu của tôi trong chương này và chương tiếp theo đó là cho thấy Đức Chúa Trời đang toàn quyền tể trị và Ngài là Đấng toàn tri. Ngài là Đấng đang tể trị trong đại dịch vi-rút corona. Tôi muốn nói đây là Tin Lành – đúng vậy, đó là bí quyết để kinh nghiệm sự ngọt ngào của Đức Chúa Trời trong ý định chưa xót của Ngài.

Khi nói Đức Chúa Trời là Đấng toàn quyền tể trị nghĩa là nói rằng Ngài đang tể trị. Sự tể trị của Ngài có nghĩa là Ngài *có thể* làm, mà quả thật Ngài *đang làm*, mọi sự theo ý Ngài đã quyết. Tôi nói *theo ý Ngài đã quyết* là vì trong một khía cạnh nào đó, có những điều Chúa muốn làm mà Ngài không để xảy ra. Ngài có thể bày tỏ ra những ý định mà chính Ngài chọn không thực hiện những điều ấy. Đó không phải là ý Ngài đã quyết. Đức Chúa Trời không hề để cho ý muốn hay mong muốn nào dâng trào đến mức phải quyết định.

Thí dụ, hãy xem xét Ca-thương 3:32-33:

Dù Ngài có làm cho đau buồn, Ngài vẫn thương xót theo lòng nhân từ cao cả của Ngài; Vì trong thâm tâm, Ngài không muốn gây khổ đau hoặc buồn bã cho con cái loài người.

Ngài có sự cảm thông dành cho chúng ta, nhưng không phải là

ý định *trong lòng của Ngài*. Tôi muốn nói là có những khía cạnh trong chính đặc tánh của Ngài (tức là trong lòng của Chúa) không muốn làm cho chúng ta đau buồn, nhưng có những khía cạnh khác trong chính đặc tánh của Ngài sẽ khiến chúng ta đau buồn khi bày tỏ ra sự thánh khiết và sự công bình của Chúa.

Ngài không hề có sự lưỡng lự. Hết thảy đặc tánh của Đức Chúa Trời có một sự gắn kết rất hoàn hảo với nhau. Nhưng Ngài vẫn là Đấng không thể hiểu hết được. Đặc tánh của Ngài giống như một bản giao hưởng hơn là một tiết mục độc tấu.

Vì vậy, khi tôi nói về sự tế trị của Đức Chúa Trời có nghĩa là Ngài *có thể* làm, mà quả thật Ngài *đang làm*, mọi sự *theo ý Ngài đã quyết*, ý tôi muốn nói đó là không có thể lực nào, ngoài chính Ngài, có thể cản trở hay chống lại ý muốn của Ngài. Khi Ngài quyết định điều nào phải xảy ra, thì nó phải xảy ra. Nói cách khác, mọi sự xảy ra vì Đức Chúa Trời muốn điều đó xảy ra.

Sự tế trị toàn tại

Tiên tri Ê-sai dạy rằng đây là một phần rất cốt lõi trong việc chứng tỏ Ngài là Đức Chúa Trời:

“...vì ta là Đức Chúa Trời, và chẳng có Chúa nào khác; ta là Đức Chúa Trời, chẳng có ai giống như ta. Ta đã rao sự cuối cùng từ buổi đầu tiên, và đã nói từ thuở xưa những sự chưa làm nên. Ta phán rằng: Mưu của ta sẽ lập, và ta sẽ làm ra mọi sự ta đẹp ý”.

Ê-SAI 46:9-10

Đức Chúa Trời chân thật là Đấng luôn làm cho mưu định của Ngài được vững bền. Đức Chúa Trời không chỉ *ra lệnh* cho các sự

kiện trong tương lai sẽ xảy ra; Ngài phán Lời của Ngài, rồi Ngài còn thêm rằng: “ta sẽ tỉnh thức, giữ lời phán ta đang *làm trọn*” (Giê-rê-mi 1:12).

Điều đó cũng giống như Gióp đã học được từ kinh nghiệm khốn khổ của mình rằng: “Tôi biết rằng Chúa có thể làm được mọi sự, chẳng có ý chỉ nào Chúa lấy làm khó lăm” (Gióp 42:2). Cũng giống như vua Nê-bu-cát-nết-sa đã học được từ lòng thương xót của ông rằng:

Hết thầy dân cư trên đất thầy đều cảm như là không có;
Ngài làm theo ý mình trong cơ binh trên trời, và ở giữa cư dân trên đất; chẳng ai có thể cản tay Ngài và hỏi rằng: Ngài làm chi vậy?

ĐA-NI-ÊN 4:35

Giống như trước giả Thi thiên nói rằng:

Điều nào đẹp ý Đức Giê-hô-va làm, Ngài bèn làm điều nấy,
hoặc trên trời, dưới đất, trong biển, hay là trong các vực sâu.

THI THIÊN 135:6

Giống như sứ đồ Phao-lô tóm tắt lại rằng:

...Đấng hoàn thành mọi sự theo mục đích Ngài muốn

Ê-PHÊ-SÔ 1:11

“Mọi sự”. Không phải một vài. Mà còn “theo mục đích Ngài

muốn” nữa, chứ không phải bởi ý thích hay thể lực nào ngoài chính Ngài.

Nói cách khác, sự tế trị của Đức Chúa Trời có tính bao quát và phủ rộng trên mọi sự. Ngài là toàn quyền trên thế giới này. Ngài cai trị gió (Lu-ca 8:25), sấm chớp (Gióp 36:32), tuyết (Thi thiên 147:16), sương mù (Ê-xê-chi-ên 8:1-15), muỗi (Ê-xê-chi-ên 8:16-19), ruồi (Ê-xê-chi-ên 8:20-32), châu chấu (Ê-xê-chi-ên 10:1-20), chim cú (Ma-thi-ơ 10:29), cỏ (Thi thiên 147:8), thực vật (Giô-na 4:6), nạn đói (Thi thiên 105:16), mặt trời (Giô-suê 10:12-13), cửa ngục (Công-vụ 5:19), sự mù loà (Ê-xê-chi-ên 4:11; Lu-ca 18:42), tật điếc (Ê-xê-chi-ên 4:11; Mác 7:37), bại liệt (Lu-ca 5:24-25), sốt (Ma-thi-ơ 8:15), mọi thứ tật bệnh (Ma-thi-ơ 4:23), kế hoạch đi lại (Gia-cơ 4:13-15), lòng các vua (Châm ngôn 21:1; Đa-ni-ên 2:21), các dân tộc (Thi thiên 33:10), kẻ giết người (Công-vụ 4:27-28) và sự chết thuộc linh (Ê-phê-sô 2:4-5) – tất cả đều làm theo ý chỉ của Ngài.

Không phải lúc để nhìn nhận Đức Chúa Trời theo cảm xúc

Do đó, Đức Chúa Trời đã cho phép vi-rút corona xảy ra. Đây không phải lúc để nhìn nhận Đức Chúa Trời theo cảm xúc. Đây là thời kỳ chưa xót. Đức Chúa Trời đã cho phép nó xảy ra. Đức Chúa Trời vẫn đang tế trị thế giới này. Ngài sẽ chấm dứt giai đoạn này. Không có điều nào ở ngoài tầm tay của Ngài cả. Sự sống và cái chết đều ở trong tay Ngài.

Gióp không hề phạm tội (Gióp 1:22) khi ông nói rằng:

“Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, tôi cũng sẽ trần truồng trở về; Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; đáng chúc tụng danh Đức Giê-hô-va!”.

GIÓP 1:21

Chúa đã ban cho. Chúa đã cất đi. Chúa đã cất đi mười đứa con của Gióp.

Trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, không ai có quyền trên mạng sống. Từng hơi thở của chúng ta là món quà của ân điển. Từng nhịp tim cũng được ban cho nhưng không. Sự sống và cái chết đã nằm gọn trong tay của Đức Chúa Trời:

Bây giờ, hãy xem ta là Đức Chúa Trời, ngoài ta chẳng có Đức Chúa Trời nào khác. Ta khiến cho chết và cho sống lại, làm cho bị thương và chữa cho lành, chẳng có ai giải cứu khỏi tay ta được.

PHỤC TRUYỀN 32:39

Do vậy, khi chúng ta suy nghĩ về tương lai trong cơn đại dịch vi-rút corona này – hoặc bất kỳ hoàn cảnh đang đe dọa tính mạng nào – thì Gia-cơ cho chúng ta biết cách suy nghĩ và nói như thế nào:

Anh em phải nói trái lại: Ví bằng Chúa muốn, và ta còn sống, thì ta sẽ làm việc nọ việc kia.

GIA-CƠ 4:15

Nếu Ngài muốn thì chúng ta sẽ sống. Nếu không thì chúng ta cũng không thể sống được.

Vì tôi nghĩ rằng mình sẽ chẳng sống được bao lâu để nhìn thấy quyển sách này được xuất bản. Ít ra, tôi có một người thân đã bị nhiễm vi-rút corona. Tôi đã bảy mươi bốn tuổi rồi, còn phổi của tôi đang bị tắc nghẽn mạch máu và bị viêm cuốn phổi nữa. Nhưng các yếu tố này không mang tính quyết định. Đức Chúa Trời mới là Đấng quyết định. Đó là Tin Lành đúng không? Phải vậy. Tôi sẽ cho biết tại sao trong chương tiếp theo.

CHƯƠNG 5

SỰ TẾ TRỊ NGỌT NGÀO CỦA NGÀI

Tại sao tôi nên đón nhận Tin Lành về sự tế trị của Đức Chúa Trời trong đại dịch vi-rút corona và trên đời sống tôi là một lời dạy dỗ ngọt ngào? Bí quyết mà tôi đã nói là: *Đấng đang nắm chủ quyền có thể chấm dứt đại dịch vi-rút corona, nhưng lại không làm điều đó, cũng là Đấng đang nâng đỡ linh hồn của chúng ta.* Nói cách khác, nếu chúng ta cố gắng chứng minh Đức Chúa Trời không tế trị trên sự khổ đau, thì chúng ta đang đổi sự tế trị của Ngài lấy mọi điều khác.

Đức Chúa Trời không tế trị không phải là Tin Lành

Đấng tế trị trên bệnh tật cũng là Đấng tế trị trên sự mất mát. Đấng tế trị đang cất đi sự sống cũng là Đấng tế trị ở trên sự chết và đem người nào tin Ngài trở về thiên quốc để ở với Đấng Christ. Tư tưởng cho rằng Sa-tan, bệnh tật, sự phá hoại, số phận hay may rủi đang có tiếng nói sau cùng trên cuộc đời tôi thì chẳng có gì ngọt ngào trong đó. Đó *không phải* là Tin Lành.

Đức Chúa Trời đang nắm quyền tế trị mới là Tin Lành. Tại sao?

Vì Đức Chúa Trời là Đấng thánh khiết, công bình và tốt lành. Ngài là Đấng toàn tri. “Nơi Đức Chúa Trời có sự khôn ngoan và quyền năng; mưu luận và thông minh đều thuộc về Ngài” (Gióp 12:13). “Sự thông sáng Ngài vô cùng vô tận” (Thi thiên 147:5). “Ồ! sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời!” (Rô-ma 11:33). Mục đích to lớn của Ngài là “...hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời” (Ê-phê-sô 3:10).

Chẳng có điều chi khiến Ngài phải ngạc nhiên, bối rối hay là bị trở ngại. Sự toàn năng của Ngài ở trong tay thánh khiết, công bình và tốt lành – và khôn ngoan nữa. Tất cả đều vững lập cho người nào tin cậy Con Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ. Những gì Đức Chúa Trời đã làm khi sai Chúa Jêsus đến chịu chết vì tội nhân đều có liên quan đến vi-rút corona này.

Đức Chúa Trời đã làm mọi sự vì tội nhân

Đây là sự liên quan. Trong Rô-ma 8:32 nói rằng: “Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao?” Tức là, Đức Chúa Trời sẵn sàng sai Con Ngài chịu đóng đinh thay cho chúng ta để tuyên bố và xác nhận rằng Ngài sẽ dùng mọi thẩm quyền hiện có để “ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta”. Nghĩa là: Ngài chắc chắn sẽ làm. Điều này đã được cam đoan bằng chính huyết của Con Ngài.

Vậy thì, “mọi sự” ấy là gì? Đó là mọi sự chúng ta cần để thực hiện ý muốn của Ngài, làm vinh hiển danh Ngài và được vào trong sự hiện diện đầy vui mừng của Ngài một cách an toàn.

Ba câu sau, sứ đồ Phao-lô giải thích điều này có thực trong đời sống như thế nào – đặc biệt là trong đại dịch vi-rút corona này. Điều

gì sẽ xảy ra khi Đức Chúa Trời cam đoan bằng chính huyết đời đời của Ngài để ban cho chúng ta “mọi sự” trong đại dịch vi-rút corona này? Ông nói như sau:

Ai sẽ phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Đấng Christ? Có phải hoạn nạn, khốn cùng, bất bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, hay là gươm giáo chẳng? Như có chép rằng: Vì có Ngài, chúng tôi bị giết cả ngày; Họ coi chúng tôi như chiên định đem đến hàng làm thịt. Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn bội phần.

RÔ-MA 8:35-37

Đừng bỏ qua mấy lời khó chịu mà lạ lùng này: “chúng tôi bị giết cả ngày”. Có nghĩa là “mọi sự” mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta, vì Ngài đã không tiếc chính Con mình, cũng bao gồm cả việc dẫn chúng ta an toàn qua sự chết. Hoặc là như Phao-lô nói trong Rô-ma 8:38-39 rằng: “Vi tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống,...chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta”.

Sa-tan toan làm điều ác

Ngay cả, nếu Sa-tan dù được phép nhúng tay vào sự khổ đau và sự chết của chúng ta, thì hắn vẫn không phải là kẻ có tiếng nói sau cùng. Hắn không thể làm hại chúng ta mà không có sự giới hạn cho phép của Đức Chúa Trời (Gióp 1:12; Lu-ca 22:31; 2 Cô-rinh-tô 12:7). Đến cuối cùng, chúng ta có quyền nói với Sa-tan những gì Giô-sép đã nói với các anh mình khi bán ông làm nô lệ rằng: “Các

anh toan hại tôi, nhưng Đức Chúa Trời lại toan làm điều ích cho tôi” (Sáng thế ký 50:20).

Hãy cẩn thận, đừng vội lướt qua câu này. Câu Kinh Thánh ấy *không* nói rằng: “Đức Chúa Trời đã dùng điều ác làm ích cho...”. Mà họ đã có ý ác. Còn Đức Chúa Trời đã có ý tốt. Ngài không hề dọn dẹp mớ hỗn độn mà điều ác bày ra. Ngài vốn đã có mục đích, ý nghĩa, từ ban đầu. Ngài đã toan làm điều ích từ lúc ban đầu”.

Đây là chìa khoá để được an ủi khi kẻ xấu và điều ác của Sa-tan khiến chúng ta phải đau khổ. Trong Đấng Christ, chúng ta có mọi quyền để nói với Sa-tan (hay kẻ ác) rằng: “Người toan làm điều ác. Nhưng Đức Chúa Trời toan làm điều ích cho tôi”. Không phải Sa-tan hay bệnh tật hay một tội nhân nào đang tể trị. Đức Chúa Trời mới là Đấng tể trị. Ngài là Đấng tốt lành – khôn ngoan và tể trị.

Chim sẻ cũng không, sợi tóc cũng không

Chúa Jêsus giải thích rất tuyệt vời về sự tể trị ngọt ngào của Đức Chúa Trời cho các môn đồ của Ngài cũng như cho bất kỳ người nào như sau:

Hai con chim sẻ há chẳng từng bị bán một đồng tiền sao?
Và ví không theo ý muốn Cha các người, thì chẳng hề một con nào rơi xuống đất. Tóc trên đầu các người cũng đã đếm hết rồi. Vậy, đừng sợ chi hết, vì các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ”

MA-THI-Ơ 10:29-31

Không chim sẻ nào rơi xuống đất mà không phải là kế hoạch của Đức Chúa Trời. Không vi-rút nào được di chuyển mà không phải là kế hoạch của Đức Chúa Trời. Đây là sự tể trị quá tỉ mỉ. Chúa

Jêsus còn phán gì nữa? Ba điều: bạn quý trọng hơn nhiều con chim sẻ. Tóc trên đầu bạn đã được đếm hết rồi. Đừng sợ chi hết.

Tại sao vậy? Vì sự tế trị quá tỉ mỉ của Đức Chúa Trời – dù chúng ta sống hay chết – đều được quyết định theo sự thánh khiết, công bình, tốt lành và khôn ngoan của Ngài. Trong Đấng Christ, chúng ta không phải là những con tốt được miễn trừ. Chúng ta là con cái quý trọng của Ngài. “Các người quý trọng hơn nhiều con chim sẻ”.

Đây là bí quyết đã được đề cập trước đó: *Đấng đang nắm chủ quyền có thể chấm dứt đại dịch vi-rút corona, nhưng lại không làm điều đó, cũng là Đấng đang nâng đỡ linh hồn của chúng ta.* Không chỉ nâng đỡ, mà hãy thấy rằng mọi sự, dù ngọt ngào hay chua xót, đều hiệp lại làm lịch cho chúng ta – tức là cho những kẻ yêu mến Đức Chúa Trời và được gọi trong Đấng Christ (Rô-ma 8:28-30).

Sống mãi cho đến khi xong việc của tôi

Chính sự tự tin về Hòn Đá vững bền ấy khi đối diện với cái chết đã khiến con dân Chúa trở nên dạn dĩ trong hai ngàn năm qua. Chân lý về sự khôn ngoan và sự tế trị tốt lành của Đức Chúa Trời đã thêm năng lực dồi dào cho hàng ngàn Cơ Đốc nhân bày tỏ tình yêu thương một cách quyết liệt.

Thí dụ, Henry Martyn là giáo sĩ cho Ấn độ và Ba-tư, ông đã qua đời vì bệnh dịch (giống như vi-rút corona) khi ông được ba mươi mốt tuổi (ngày 16 tháng 10 năm 1812) đã viết trong cuốn nhật ký của mình vào tháng 1 năm 1812 rằng:

Đến giờ phút này thì năm nay sẽ có nhiều hiểm họa hơn những năm trước mà tôi từng chứng kiến; nhưng nếu tôi còn sống để hoàn tất phần Tân Ước tiếng Ba-tư, thì cuộc đời tôi sau này sẽ không còn quan trọng nữa. Nhưng dù

sống hay chết, Đấng Christ vẫn được cả sáng trong tôi! Nếu Ngài có việc cho tôi, thì tôi chưa chết được.¹

Điều này thường được chú giải tắt là “Tôi còn sống mãi cho đến khi xong việc Chúa giao”. Đây là một sự thật thâm thúy. Điều này được lập vững chắc trước thực tại về sự sống và cái chết đang ở trong tay Đức Chúa Trời tể trị của chúng ta. Thật vậy, mọi lý do vì Đấng Christ đều ở trong tay Ngài. Bảy năm trước đó, Martyn đã viết điều này khi ông được hai mươi bốn tuổi:

Nếu Đức Chúa Trời không tể trị cõi hoàn vũ, thì đáng tội nghiệp cho tôi thay! Nhưng vì Chúa cai trị, nên cả đất hãy vui mừng lên. Mọi sự vì có Đấng Christ sẽ chiếm ưu thế. Hỡi linh hồn ta, hãy vui sướng về tương lai.²

PHẦN HAI
**ĐỨC CHÚA TRỜI ĐANG
LÀM GÌ TRONG ĐẠI DỊCH
VI-RÚT CORONA**

MỞ ĐẦU TƯ TƯỞNG

NHÌN THẤY VÀ CHỈ RÕ

Nếu Đức Chúa Trời vẫn tể trị, mà quả thật nếu Ngài tể trị “theo mạng của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán” (Ê-phê-sô 1:11), và nếu đại dịch vi-rút corona bùng phát, tàn phá mọi thứ, thì với sự thánh khiết, công bình, tốt lành và khôn ngoan thì Ngài đang làm gì? Mục đích của Ngài là gì?

Đừng cậy loài người

Điều đầu tiên tôi sẽ nói, trước khi thử trả lời câu hỏi này, đó là: quan điểm của tôi chẳng là gì cả so với sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời. Cho nên, quan điểm của bạn cũng vậy. Điều chúng ta nghĩ trong đầu lại quá nhỏ bé. Kinh Thánh nói rằng “Kẻ nào tin cậy nơi lòng mình là kẻ ngu muội” (Châm ngôn 28:26). Thật vậy, chúng ta được dạy là: “Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con” (Châm ngôn 3:5).

Loài người chúng ta là giới hạn, tội lỗi, lệ thuộc văn hoá, được định hình (và được bóp méo) bởi gen di truyền và lịch sử cá nhân. Tầm lòng, tâm trí và môi miệng của chúng ta đều có những lý luận riêng theo lối tư duy cá nhân. Cho nên, điều khôn ngoan hơn đó là

chúng ta cần phải để ý tới những gì tiên tri Ê-sai nói: “Chớ cậy ở loài người, là loài có hơi thở trong lỗ mũi; vì họ nào có đáng kể gì đâu?” (Ê-sai 2:22).

Vậy thì, tôi viết quyển sách này có phải là một giả định vô căn cứ nào đó, chứ đừng nói tới tựa đề của phần này là: “Đức Chúa Trời làm gì trong đại dịch vi-rút corona”?

Không. Không hề có giả định vô căn cứ nào cả. Không hề nếu Đức Chúa Trời đã phán trong Kinh Thánh của Cơ Đốc nhân. Không hề nếu Đức Chúa Trời đã đến làm người để nói bằng ngôn ngữ loài người hầu cho chúng ta thực sự (mặc dù chỉ một phần nào đó) biết Ngài và đường lối của Ngài. Không hề nếu mấy lời của sứ đồ Phao-lô nói thật rằng: “Ngài [Đức Chúa Trời] đã rải ra đầy dẫy [ân điển của Ngài] trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài” (Ê-phê-sô 1:8-9). Không hề nếu như sứ đồ Phao-lô nói rằng: “*Đọc đến* thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ” (Ê-phê-sô 3:4, phần diễn ý của tôi).

Đức Chúa Trời không hề nín lặng trước những gì Ngài đang làm trong thế giới này. Ngài đã ban cho chúng ta Kinh Thánh. Trong chương 2, tôi đã chỉ ra một vài lý do mà chúng ta có thể tin cậy Kinh Thánh là Lời Đức Chúa Trời. Cho nên, mục tiêu của tôi không phải mơ tưởng về những việc Đức Chúa Trời sẽ làm. Mà mục đích của tôi đó là lắng nghe Lời của Ngài trong Kinh Thánh và gửi gắm những gì nghe được cho bạn.

Đường lối Ngài thật khôn dò

Một điều nữa mà tôi cần phải nói trước khi thử trả lời câu hỏi Đức Chúa Trời đang làm gì, đó là Ngài đang làm hàng tỷ việc mà chúng ta không biết được:

Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được.

THI THIÊN 40:5

Những ý định của Ngài trong đại dịch vi-rút corona không chỉ không thể đếm được; mà những ý định ấy là rất nhiều và khôn dò. “Ồ! sâu nhiệm thay là sự giàu có, khôn ngoan và thông biết của Đức Chúa Trời! Sự phán xét của Ngài nào ai thấu được, đường nẻo của Ngài nào ai hiểu được!” (Rô-ma 11:33). Nhưng khi sứ đồ Phao-lô viết câu Kinh Thánh ấy, ông không nói rằng: “Thôi, hãy đóng Kinh Thánh lại và tự tạo cho mình hiện thực riêng”.

Ngược lại, mấy lời mô tả về đường lối của Đức Chúa Trời là khôn dò ấy lại được viết thành mười một chương đầy cao trào về Tin Lành vĩ đại dành cho cả thế giới, tất cả đều được viết ra một cách dễ hiểu. Thí dụ, khi sứ đồ Phao-lô đề cập về sự chịu khổ không né tránh được, thì ông nói rằng:

Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì *biết rằng* hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy. Vả, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta.

RÔ-MA 5:3-5

“Biết rằng”! Kinh Thánh được viết ra hầu cho chúng ta *biết được* mọi sự mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ. Đặc biệt là về sự chịu

khổ - bao gồm cả đại dịch vi-rút corona bùng phát này. Vậy, khôn dò có nghĩa là Đức Chúa Trời luôn làm những việc mà chúng ta không thấy được – ngay cả những gì chúng ta thấy được sẽ không được nhìn thấy nếu Ngài không bày tỏ ra.

Chỉ rõ thực tại

Phần của tôi trong quyển sách này không phải tưởng tượng giống như bài hát nổi tiếng của John Lennon đâu.¹ Ông ấy nói chúng ta thử tưởng tượng không có thiên đàng, không có địa ngục, mà chỉ có bầu trời thôi. Sau đó, ông lại nói tưởng tượng như thế thật dễ dàng. Thử xem. Đúng vậy. Điều đó rất dễ. Vô cùng dễ dàng. Đại dịch vi-rút corona đòi hỏi một thực tại khó hơn, không phải dễ dàng tưởng tượng đâu. Đức Chúa Trời và Lời Ngài là thực tại mà chúng ta cần – Hòn Đá ở dưới chân chúng ta. Cho nên, mục tiêu của tôi đó là chỉ rõ thực tại, không phải tạo ra hiện thực. Mục tiêu của tôi là lắng nghe những gì Đức Chúa Trời đã phán, rồi xác nhận những điều đó chứ không phải tưởng tượng.

Tôi sẽ chỉ rõ những gì Kinh Thánh dạy rồi liên hệ với đại dịch vi-rút corona. Phần của bạn là quyết định điều nào là đúng.

Tôi nói như thế vì đó là những gì Chúa Jêsu đã phán về việc “phân biệt thời này”. Ngài đã phẫn nộ khi mọi người có thể dùng lý luận để giải nghĩa thời tiết mà không phân biệt được công tác của Đức Chúa Trời trong lịch sử:

Hỡi kẻ giả hình! Các ngươi biết phân biệt khí sắc của trời đất; vậy sao không biết phân biệt thời này? Lại sao các ngươi cũng không tự mình xét đoán điều gì là công bình?

LU-CA 12:56-57

Cho nên, tôi hy vọng bạn sẽ cầu xin sự vùa giúp của Đức Chúa

Trời, tìm kiếm Lời của Ngài và phân biệt điều nào là đúng. Tôi hy vọng bạn sẽ tra xét lời tôi nói bằng Kinh Thánh (1 Giăng 4:1) và giữ chặt những điều lành (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:21).

Sáu vấn đề phải theo dõi

Có thể phải viết rất nhiều trang cho từng vấn đề trong số sáu câu trả lời mà tôi sẽ đưa ra dành cho câu hỏi: Đức Chúa Trời đang làm gì? Nhưng vì thì giờ là cấp thiết, tôi sẽ không dành quá nhiều thời gian để viết hết mọi thứ. Tôi sẽ chỉ rõ những chân lý từ Kinh Thánh với hy vọng rằng bạn sẽ tiếp tục đeo đuổi sau khi đọc xong quyển sách này. Tôi ước gì chúng ta có thể đi sâu vào từng chi tiết cùng nhau. Nhưng tôi phải để phần này lại cho bạn. Xin Đức Chúa Trời dẫn dắt bạn.

Đức Chúa Trời đang làm gì trong đại dịch vi-rút corona?

CHƯƠNG 6

HÌNH ẢNH SUY ĐỔI ĐẠO ĐỨC

Câu trả lời 1:

Đức Chúa Trời đang bày tỏ qua đại dịch vi-rút corona, cũng như đối với tất cả tai hoạ khác, một hình ảnh rõ nét về sự suy đổi đạo đức và sự xấu xa thuộc linh của tội lỗi đang chống nghịch Đức Chúa Trời.

Quả thật, tội lỗi là lý do gây ra mọi khổ đau. Chương 3 của Kinh Thánh mô tả sự xuất hiện của tội lỗi trong thế gian. Kinh Thánh cho biết tội lỗi là nguồn gốc của sự huỷ hoại và sự khổ đau trên toàn cầu (Sáng thế ký 3:1-19). Sứ đồ Phao-lô tóm tắt điều này trong Rô-ma 5:12 như sau: Cho nên, như bởi một người mà tội lỗi vào trong thế gian, lại bởi tội lỗi mà có sự chết, thì sự chết đã trải qua trên hết thảy mọi người như vậy...”

Kể từ đó, thế giới đã bị huỷ hoại. Mọi điều đẹp để bị thù ghét với điều ác, các thảm hoạ, bệnh tật và tuyệt vọng. Đức Chúa Trời đã tạo ra thế giới ban đầu một cách hoàn hảo. “Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành” (Sáng thế ký 1:31). Nhưng từ

lúc loài người sa ngã trong tội lỗi cho đến nay, thì lịch sử là một băng chuyển các thi hài.

Sự sa ngã là sự đoán xét

Kinh Thánh không coi việc thế giới bị huỷ hoại là điều hiển nhiên, mà là sự đoán phạt của Đức Chúa Trời dành cho thế gian đầy dẫy tội lỗi. Đây là cách sứ đồ Phao-lô đã mô tả những hậu quả của sự đoán xét mà Đức Chúa Trời đã hình phạt thế gian vì có tội lỗi:

Muôn vật đã bị lệ thuộc sự hư không, chẳng phải tự ý, nhưng bởi Đấng muốn chúng lệ thuộc, với hi vọng rằng chính muôn vật rồi đây cũng sẽ được giải phóng khỏi thân phận nô lệ cho sự hư nát, để chung hưởng sự tự do trong vinh quang của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng tất cả tạo vật đều than thở và quặn thắt cho đến ngày nay.

RÔ-MA 8:20-22

Sự hư không. Làm tôi sự hư nát. Than thở. Đó là những hình ảnh cho thấy sự huỷ hoại và sự đau khổ mà thế giới phải gánh chịu từ khi tội lỗi xuất hiện trong thế gian. Còn sứ đồ Phao-lô nói rằng sự huỷ hoại này chính là sự đoán xét của Đức Chúa Trời. “Muôn vật đã bị lệ thuộc sự hư không, chẳng phải tự ý, nhưng bởi Đấng muốn chúng lệ thuộc, với hi vọng rằng” (8:20). Sa-tan không thể bắt phục thế gian *với hy vọng*. A-đam cũng không thể bắt phục thế gian *với hy vọng*. Đức Chúa Trời có thể. Như sứ đồ Phao-lô nói trong Rô-ma 5:16 rằng: “Sự phán xét bởi chỉ một tội mà làm nên đoán phạt”.

Ngay cả con cái của Ngài cũng chịu sự đoán phạt

Một điều chắc chắn đó là phân đoạn Kinh Thánh này có hi vọng – “sự tự do trong vinh quang của con cái Đức Chúa Trời” (Rô-ma 8:21). Đức Chúa Trời có một kế hoạch bất ngờ dành cho một tạo vật mới, mà “Ngài sẽ lau ráo hết nước mắt khỏi mắt chúng” (Khải huyền 21:4). Còn bây giờ thì chúng ta vẫn đang chịu sự đoán phạt. Ngài đã bắt phục thể gian ở dưới sự chết, thảm hoạ và đau khổ.

Phải đấy, ngay cả chính con cái của Ngài – là những kẻ mà Ngài “định trước...được trở nên con nuôi” (Ê-phê-sô 1:5), được chuộc bằng chính huyết của Con Ngài (Ê-phê-sô 1:7), và được chọn để sống đời đời (Ê-phê-sô 1:18) – ngay cả khi chúng ta phải chịu khổ và chịu chết vì sự đoán phạt của Đức Chúa Trời dành cho sự sa ngã. “...chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy” (Rô-ma 8:23). *Cơ Đốc nhân* cũng phải chết trong cơn sóng thần. *Cơ Đốc nhân* cũng phải chết vì bị khủng bố tấn công. *Cơ Đốc nhân* cũng bị nhiễm vi-rút corona.

Sự nên thánh, không phải sự trừng phạt

Sự khác biệt dành cho Cơ Đốc nhân – những kẻ tôn Đấng Christ là cao nhất trong lòng họ – đó là những gì chúng ta trải qua trong sự hư nát này không phải là sự đoán phạt. “Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsu Christ” (Rô-ma 8:1). Sự đau khổ dành cho chúng ta là sự nên thánh, không phải sự trừng phạt.

“Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị cơn thanh nộ” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:9). Chúng ta chịu chết vì bệnh tật và thảm hoạ giống như hết thầy mọi người. Nhưng đối với những kẻ ở trong Đấng Christ thì “cái nọc” của sự chết đã bị cất đi khỏi rồi (1 Cô-rinh-tô 15:55). “sự chết là điều ích lợi” (Phi-líp 1:21). Ra đi tức là được “ở với Đấng Christ” (Phi-líp 1:23).

Sa-tan có thật – nhưng bị giới hạn

Khi tôi tìm lại những đau khổ mà thế giới phải chịu trong sự đoán phạt của Đức Chúa Trời, tôi không thể làm ngơ trước sự thật về Sa-tan là kẻ can thiệp vào mọi khổ đau xảy ra trên toàn cầu. Kinh Thánh gọi hắn là “chúa đời này” (2 Cô-rinh-tô 4:4), là “vua chúa của thế gian này” (Giăng 12:31) và là “vua cầm quyền chốn không trung” (Ê-phê-sô 2:2). Nó là “kẻ giết người” (Giăng 8:44). Nó trói buộc và áp bức bằng nhiều thứ tật bệnh (Lu-ca 13:16; Công-vụ 10:38).

Nhưng Sa-tan đang bị buông lỏng. Sự buông lỏng ấy vẫn ở trong tầm tay của Đức Chúa Trời. Nó không thể hành động mà không được Đức Chúa Trời cho phép. Nó chỉ hành động dưới sự cho phép và giới hạn của Ngài (Gióp 1:12; 2:6; Lu-ca 22:31; 2 Cô-rinh-tô 12:7). Đức Chúa Trời quyết định phạm vi thiệt hại mà Sa-tan muốn làm. Nó không bị loại trừ khỏi sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Nó đáng phải chịu điều đó.

Câu hỏi quan trọng

Bây giờ, đây là câu hỏi làm cho ý nghĩa của đại dịch vi-rút corona trở nên sắc bén hơn. Tại sao Đức Chúa Trời đoán phạt thế gian về mặt thể xác vì sự xấu xa về mặt đạo đức? A-đam và Ê-va đã làm trái ý Đức Chúa Trời. Tấm lòng của họ đã trở nghịch cùng Ngài. Họ ưa thích sự khôn ngoan riêng của họ hơn là của Ngài. Họ chọn sự độc lập thay vì nhờ cậy Chúa. Chính sự *trái ý*, sự *ưa thích* và sự *lựa chọn* này là sự xấu xa về mặt thuộc linh và đạo đức. Tội lỗi xuất hiện trong *tâm hồn* trước hết, không phải trong thể xác. Phạm tội với Chúa trước, không phải với người.

Nhưng để xử lý sự nổi loạn thuộc linh và đạo đức, Đức Chúa Trời đã bắt phục thể giới *vật lý* bằng thảm họa và đau khổ. Tại sao vậy? Tại sao không giữ nguyên trật tự của thế giới vật lý và gieo khổ đau vào tâm hồn của loài người, vì đó là nơi xuất phát của mọi chuyện phải không?

Một câu trả lời

Đây là gợi ý của tôi: Đức Chúa Trời đặt thế giới vật lý ở dưới một sự rửa sả, hầu cho sự suy đồi về mặt vật lý mà chúng ta đang nhìn thấy xung quanh, qua bệnh tật và thảm họa, sẽ là hình ảnh rõ nét về tình trạng kinh khủng của tội lỗi. Nói cách khác, *sự xấu xa về mặt vật lý là một ẩn dụ, một vở kịch, một biểu hiện chỉ rõ tình trạng suy đồi đạo đức chống nghịch lại Đức Chúa Trời.*

Tại sao điều này là hợp lý? Vì trong thế giới ngày nay của chúng ta, sau khi đã sa ngã, bị mù trước tội lỗi, chúng ta không thể nhìn thấy hay cảm biết Đức Chúa Trời gớm ghiếc tội lỗi như thế nào. Thật khó để bất kỳ người nào trong thế giới này có thể cảm biết được sự kinh khủng của việc yêu thích những điều khác hơn là yêu mến Đức Chúa Trời. Ai có thể mất ngủ khi biết rằng Đức Chúa Trời bị xem thường mỗi ngày vì sự phớt lờ và bấp chấp của chúng ta?

Nhưng chúng ta lại cảm nhận được nỗi đau thể xác của mình! Chúng ta sẽ phẫn nộ nếu Đức Chúa Trời đụng chạm đến thân thể của mình! Chúng ta chẳng hề đau buồn trước cách chúng ta đối xử với Đức Chúa Trời mỗi ngày trong lòng mình. Nhưng để vi-rút corona xảy ra và đe dọa tính mạng của chúng ta, thì Ngài mới có được sự chú ý của chúng ta. Có phải vậy không? Nỗi đau thể xác là tiếng kèn của Đức Chúa Trời muốn phán với chúng ta rằng: có sự sai trật khủng khiếp trong thế giới này. Bệnh tật và sự dị dạng là những hình ảnh trong thế giới *vật lý* mà Đức Chúa Trời nhìn thấy tội lỗi trong thế giới *thuộc linh*.

Điều này là đúng lắm, ngay cả khi một vài người tin kính nhất trong thế giới này đang phải gánh chịu những bệnh tật và sự dị hình. Tai hoạ là thước phim ngắn mà Đức Chúa Trời cho thấy sự đoán phạt dành cho tội lỗi mà một ngày nào đó sẽ phải chịu sự đoán xét gấp ngàn lần hơn nữa. Đó là những lời cảnh báo. Đó là những lời cảnh tỉnh để nhìn thấy tình trạng suy đồi đạo đức và sự xấu xa thuộc linh của tội lỗi đang chống nghịch Đức Chúa Trời.

Chúng ta có thể nhìn thấy và cảm nhận được hết sự gớm ghê, sự xúc phạm, sự ghê tởm mà chúng ta đang đối xử với Đấng Tạo Hoá không ra gì bằng việc phớt lờ Ngài, không nhờ cậy Ngài, coi thường Ngài và tấm lòng của chúng ta không cho Ngài có được sự tập chú bằng kiểu tóc của mình chẳng.

Chúng ta cần nhìn thấy điều này, cảm biết được điều này, hay chúng ta sẽ không trở lại với Đấng Christ để được cứu rỗi khỏi sự xấu xa của tội lỗi. Chúng ta có thể cầu xin được cứu khỏi *án phạt* của tội lỗi. Nhưng liệu chúng ta có nhìn thấy và chán ghét *sự xấu xa* về mặt đạo đức đang coi thường Đức Chúa Trời của tội lỗi chẳng? Nếu không thì chúng ta sẽ tin rằng Đức Chúa Trời không hề bày tỏ hình ảnh rõ nét của tội lỗi qua sự đau khổ về mặt thể xác – giống như đại dịch vi-rút corona. Do đó, Đức Chúa Trời đang thương xót kêu gọi chúng ta vào những ngày này: Hãy tỉnh thức! Phạm tội chống lại Đức Chúa Trời sẽ có hậu quả như thế! Đó là sự kinh khủng và xấu xa. Còn nguy hiểm hơn cả vi-rút corona.

CHƯƠNG 7

SỰ ĐOÁN XÉT TỪ TRỜI

Câu trả lời 2

Vài người sẽ bị nhiễm vi-rút corona, đó là sự đoán xét từ Đức Chúa Trời vì thái độ và hành động tội lỗi của họ.

Sự thật đó là mọi khổ đau đều là hậu quả của sự sa ngã – tức là hậu quả của tội lỗi đang xem thường Đức Chúa Trời trong thế gian – không có nghĩa là mọi khổ đau xảy ra với mỗi cá nhân đều là sự đoán xét cụ thể dành cho tội lỗi của từng người. Thí dụ, sự chịu khổ của Gióp không phải vì tội lỗi cụ thể nào đó của ông. Câu đầu tiên của sách làm rõ điều này: “...có một người tên là Gióp; người ấy vốn trọn vẹn và ngay thẳng, kính sợ Đức Chúa Trời và lánh khỏi điều ác” (Gióp 1:1).

Như chúng ta đã thấy từ đầu, tôi con Chúa cũng phải trải qua những đau khổ thể xác trong sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phi-e-rơ nói như sau:

Vì thời kỳ đã đến, là khi sự phán xét sẽ khởi từ nhà Đức Chúa Trời; và, nếu khởi từ chúng ta, thì sự cuối cùng của những kẻ chẳng vâng theo Tin Lành Đức Chúa Trời sẽ ra thế nào? Lại nếu người công bình còn khó được rồi, thì những kẻ nghịch đạo và có tội sẽ trở nên thế nào?

1 PHI-E-RÔ 4:17-18

Đối với “nhà Đức Chúa Trời”, thì sự đoán xét của Ngài là để làm nên thánh, không phải là sự trừng phạt. Cho nên, không phải mọi đau khổ đều là sự đoán xét cụ thể của Đức Chúa Trời dành cho những tội lỗi cụ thể nào đó. Tuy nhiên, đôi khi Đức Chúa Trời dùng bệnh tật để làm sự đoán xét cụ thể ở trên những kẻ khước từ Ngài và miệt mài trong tội lỗi.

Những thí dụ về sự đoán xét cụ thể dành cho tội lỗi cụ thể

Tôi sẽ đưa ra những thí dụ về sự đoán xét cụ thể dành cho tội lỗi cụ thể.

Trong Công-vụ 12, vua Hê-rốt đã tự tôn mình bằng cách tự xưng mình là thần. “Liền lúc đó, có thiên sứ của Chúa đánh vua Hê-rốt, bởi có chẳng nhường sự vinh hiển cho Đức Chúa Trời; và vua bị trừng phạt mà chết” (Côn-vụ 12:23). Đức Chúa Trời có thể làm điều này với hết thảy những ai tự tôn mình lên cao. Có nghĩa là chúng ta nên cảm thấy lạ lùng vì các bậc cầm quyền không tự động qua đời mỗi ngày vì sự kiêu ngạo của họ trước mặt Đức Chúa Trời và con người. Đó là sự kiên nhẫn đầy thương xót của Ngài.

Một thí dụ khác đó là tội quan hệ đồng giới. Trong Rô-ma 1:27, sứ đồ Phao-lô nói rằng: “Những người đàn ông cũng vậy, bỏ cách dùng tự nhiên của người đàn bà mà un đốt tình dục người này với kẻ kia, đàn ông cùng đàn ông phạm sự xấu hổ, và chính mình họ

phải chịu báo ứng xứng với điều lầm lỗi của mình”. Sự “báo ứng xứng với điều lầm lỗi” là hậu quả đau đớn của tội lỗi mà “chính họ phải chịu”.

Sự “báo ứng xứng với điều lầm lỗi” chỉ là một thí dụ về sự đoán phạt của Đức Chúa Trời mà chúng ta thấy được trong Rô-ma 1:18 chép rằng: “Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời từ trên trời được tỏ bày để chống lại mọi sự vô luân và gian ác của những kẻ dùng sự gian ác mà áp chế chân lý”. Vì vậy, có một vài đau khổ là sự đoán phạt cho tội lỗi cụ thể nào đó.

Mỗi tâm hồn tự mình tra xét lấy

Do đó, đại dịch vi-rút corona không phải đơn giản là sự trừng phạt rõ ràng dành cho bất kỳ người nào. Những Cơ Đốc nhân đầy dẫy Đức Thánh Linh và được mọi người yêu quý, là những người đã được tha thứ tội trong Đấng Christ, có thể chết vì vi-rút corona. Nhưng điều thích hợp hơn đó là mỗi người trong chúng ta nên tra xét tấm lòng mình để phân biệt sự đau khổ xảy ra có phải là sự đoán phạt của Đức Chúa Trời vì lối sống của mình hay không.

Nếu chúng ta đến với Đấng Christ, chúng ta có thể biết rằng sự đau khổ không phải là sự đoán phạt của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể biết điều này vì Chúa Jêsus đã phán rằng: “Thật, Ta bảo thật các ngươi, ai nghe lời Ta và tin Đấng đã sai Ta thì được sự sống đời đời và *không bị phán xét*, nhưng vượt khỏi sự chết mà vào sự sống” (Giăng 5:24). Không còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ (Rô-ma 8:1). Đó là sự sửa phạt, không phải sự trừng phạt. “Vì Chúa sửa phạt kẻ Ngài yêu, hễ ai mà Ngài nhận làm con, thì cho roi cho vọt” (Hê-bơ-rơ 12:6).

CHƯƠNG 8

ĐÁNH THỨC CHÚNG TA VÌ SỰ TRỞ LẠI THỨ HAI CỦA NGÀI

Câu trả lời 3

Vi-rút corona là lời kêu gọi của Đức Chúa Trời nhằm đánh thức chúng ta để sẵn sàng cho sự trở lại lần thứ hai của Đấng Christ.

Mặc dù lịch sử của Hội thánh trong Cơ Đốc giáo rải rác những lời dự đoán không đúng về sự cuối cùng của thế giới, nhưng vẫn đúng khi đề cập về sự trở lại của Đức Chúa Jêsus Christ. Thiên sứ đã nói mấy lời này khi Chúa Jêsus về trời rằng: “Hỡi người Ga-li-lê, sao các ngươi đứng ngóng lên trời làm chi? Jêsus này đã được cất lên trời khỏi giữa các ngươi, cũng sẽ trở lại như cách các ngươi đã thấy Ngài lên trời vậy” (Công-vụ 1:11).

Khi trở lại, Ngài sẽ xét đoán thế gian:

Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của Ngài. Muốn dân nhóm lại trước mặt Ngài, rồi Ngài sẽ chia người

này với người khác ra, như kẻ chần chừ chia chần với dê ra.

MA-THI-Ơ 25:31-32

Đối với người nào chưa sẵn sàng gặp Đấng Christ, thì ngày đó sẽ xảy ra cách thành linh giống như bấy sập:

Vậy, hãy thận trọng! E rằng vì sự ăn uống quá độ, say sưa và sự lo lắng đời này làm cho lòng các con mê mẩn chẳng; và Ngày ấy đến thành linh như bấy sập trên các con.

LU-CA 21:34

Cơ đau chuyển dạ

Chúa Jêsus phán rằng sẽ có những dấu chỉ báo hiệu sự trở lại của Ngài – giống như chiến tranh, đói kém và động đất (Ma-thi-ơ 24:7). Ngài đã gọi những dấu hiệu đó là “cơ đau chuyển dạ” (Ma-thi-ơ 24:8). Hình ảnh về trái đất giống như người phụ nữ chuyển dạ, cố gắng sanh ra một thế giới mới, mà Chúa Jêsus sẽ đem đến trong sự trở lại của Ngài.

Sứ đồ Phao-lô đã đề cập hình ảnh này trong Rô-ma 8:22 và ám chỉ cơ đau chuyển dạ này là *tất cả tạo vật* đều than thở và quặn thắt cho đến ngày nay – tất cả những đau khổ về bệnh tật và thảm họa (giống như đại dịch vi-rút corona). Ông đã hình dung những bệnh tật xảy ra cho chúng ta là một phần đau đớn của sự chuyển dạ trong thế giới này. Chúng ta than thở khi chờ đợi sự cứu chuộc thân thể trong ngày Chúa Jêsus trở lại, khi Ngài khiến kẻ chết sống lại và ban cho chúng ta thân thể mới vinh hiển hơn (Phi-líp 3:21).

Muôn vật mong rằng mình cũng sẽ được giải cứu khỏi làm tôi sự hư nát, đặt dự phần trong sự tự do vinh hiển của con cái Đức Chúa Trời. Vì chúng ta biết rằng muôn vật đều than thở và chịu khó nhọc cho đến ngày nay; không những muôn vật thôi, lại chúng ta, là kẻ có trái đầu mùa của Đức Thánh Linh, cũng than thở trong lòng, đang khi trông đợi sự làm con nuôi, tức là sự cứu chuộc thân thể chúng ta vậy.

RÔ-MA 8:21-23

Hãy tỉnh thức!

Điều tôi muốn nói đó là: Chúa Jêsus muốn chúng ta nhìn thấy cơn đau chuyển dạ (bao gồm cả vi-rút corona) là lời nhắc nhở và tiếng báo động về sự trở lại của Ngài mà chúng ta cần phải sẵn sàng. “Vậy thì các ngươi cũng hãy chực cho sẵn, vì Con người sẽ đến trong giờ các ngươi không ngờ” (Ma-thi-ơ 23:4).

Bạn không cần phải hẹn ngày để bày tỏ sự nghiêm túc trước những gì Chúa Jêsus phán. Còn những gì Ngài phán không thể lầm lẫn được: “Hãy giữ mình, tỉnh thức; vì các ngươi chẳng biết kỳ đó đến khi nào... Vậy, các ngươi hãy thức canh, vì không biết chủ nhà về lúc nào,... Điều mà ta nói cùng các ngươi, ta cũng nói cho mọi người: Hãy tỉnh thức!” (Mác 13:33-37).

Thông điệp này đã rõ ràng. Hãy tỉnh thức. Hãy tỉnh thức. Hãy tỉnh thức. Còn sự đau đớn khi chuyển dạ trong thế giới tự nhiên là công cụ để chuyển tải thông điệp này. Nhưng vẫn còn rất nhiều người chưa tỉnh thức! Vì tất cả những điều điên cuồng mà họ làm cho thấy sự ngủ mê của họ trước sự trở lại của Đức Chúa Jêsus Christ. Mối hiểm họa này rất lớn. Còn vi-rút corona là lời đánh thức đầy thương xót để chúng ta phải sẵn sàng hơn nữa.

Một cách để bày tỏ sự sẵn sàng đó là đến với Đức Chúa Jêsus Christ, tiếp nhận sự tha thứ tội lỗi và bước đi trong sự sáng. Như vậy, bạn sẽ ở trong số những người

...chẳng phải ở nơi tối tăm, nên nổi ngày đó đến thành linh cho anh em như kẻ trộm. Anh em đều là con của sự sáng... Vậy,...phải tỉnh thức và dè giữ... Vì Đức Chúa Trời chẳng định sẵn cho chúng ta bị cơn thanh nộ, nhưng cho được sự giải cứu bởi Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Đấng đã chết vì chúng ta, hầu cho chúng ta hoặc thức hoặc ngủ, đều được đồng sống với Ngài.

1 TÊ-SA-LÔ-NI-CA 5:4-10

CHƯƠNG 9

ĐỂ SỐNG ĐÚNG VỚI GIÁ TRỊ ĐỜI ĐỜI CỦA Đấng CHRIST

Câu trả lời 4.

Vi-rút corona là lời sấm truyền của Đức Chúa Trời dành cho hết thảy chúng ta phải ăn năn và sắp xếp lại đời sống cho xứng đáng với giá trị đời đời của Đấng Christ.

Vi-rút corona không phải là lời kêu gọi độc nhất để chúng ta biết ăn năn. Kỳ thực, hết thảy những thảm hoạ thiên nhiên – nào là lũ lụt, đói kém, côn trùng phá hoại mùa màng, sóng thần, hay bệnh tật – đều là lời kêu gọi tổng lực vô cùng đau đớn mà cũng đầy sự nhân từ của Đức Chúa Trời để chúng ta biết ăn năn.

Chúng ta thấy điều này qua cách Chúa Jêsus đáp ứng trước một thảm cảnh trong Lu-ca 13:1-5 chép rằng:

Cũng lúc ấy, có mấy người ở đó thuật cho Đức Chúa Jêsus nghe về việc Phi-lát giết mấy người Ga-li-lê, lấy huyết trộn lộn với của lễ họ. Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Các người tưởng mấy người đó vì chịu khổ nạn đường ấy, có

tội lỗi trọng hơn mọi người Ga-li-lê khác sao? Ta nói cùng các người, không phải; song nếu các người chẳng ăn năn, thì hết thấy sẽ bị hư mất như vậy. Hay là mười tám người bị tháp Si-lô-ê ngã xuống đè chết kia, các người tưởng họ có tội lỗi trọng hơn mọi kẻ khác ở thành Giê-ru-sa-lem sao? Ta nói cùng các người, không phải; nhưng nếu các người chẳng ăn năn, thì hết thấy cũng sẽ bị hư mất như vậy.

LU-CA 13:1-5

Tổng trấn Phi-lát đã giết hại mấy người vào đền thờ. Toà tháp Si-lô-ê ngã đè chết mười tám người chỉ đang đứng xem. Một thảm cảnh xảy ra là kết quả của sự gian ác từ loài người. Sự việc còn lại là một tai nạn.

Ý nghĩa của tai hoạ - dành cho bạn

Đám dân đông muốn hỏi Chúa Jêsus rằng: “Ý nghĩa của việc ấy là gì? Có phải là sự đoán xét cụ thể của Đức Chúa Trời dành cho tội lỗi cụ thể này không?” Câu trả lời của Chúa Jêsus thật lạ lùng. Ngài đưa ra một ý nghĩa từ những thảm hoạ để chỉ cho thấy nó có liên quan đến mỗi người, không chỉ những người đã chết. Trong cả hai trường hợp, Ngài phán rằng: “Không đâu, những kẻ đã bị Phi-lát giết và những người bị toà tháp đè chết không phải có tội trọng hơn – các người đâu”.

Các người? Tại sao Chúa lại đề cập về tội lỗi của *họ*? Họ không hề hỏi quan điểm của Ngài về tội lỗi của *riêng* họ. Mà chỉ tò mò về tội lỗi của người khác mà thôi. Họ muốn biết những thảm hoạ đó có ý nghĩa gì với những nạn nhân, không phải với những người còn sống như chúng ta.

Đó là điều làm cho câu trả lời của Chúa Jêsus rất lạ lùng. Bằng

cách nào đó, Ngài đã bày tỏ ý nghĩa của những thảm họa này cho *mọi người*. Còn sứ điệp chính là: “song nếu các người chẳng ăn năn, thì hết thầy sẽ bị hư mất như vậy” (Lu-ca 13:3). “Nhưng nếu các người chẳng ăn năn, thì hết thầy cũng sẽ bị hư mất như vậy” (13:5).

Lời kêu gọi đầy thương xót khi vẫn còn cơ hội

Chúa Jêsus đang làm gì vậy? Ngài đang chỉ cho mọi người thấy sự ngạc nhiên của họ. Chính vì ngạc nhiên mà họ đã không đưa ra câu hỏi đúng hơn dành cho Chúa Jêsus. Họ đã rất kinh ngạc khi biết rằng những người kia đã bị giết quá tàn nhẫn và bị đè chết thật vô lý. Nhưng Chúa Jêsus phán rằng: “Điều nên ngạc nhiên đó là *các người* không phải là một trong số những người đã bị giết và bị đè chết”. Kỳ thực, nếu các người không ăn năn, thì chính các người sẽ đối diện với sự đoán xét giống như thế một ngày nào đó”.

Từ chỗ này, tôi suy ra rằng Đức Chúa Trời có một thông điệp đầy thương xót trong mọi thảm họa. Thông điệp ấy nói rằng hết thầy chúng ta đều là tội nhân, xứng đáng phải chết, còn những thảm họa là lời kêu gọi tổng lực đầy ân điển của Đức Chúa Trời để chúng ta biết ăn năn và được cứu rỗi khi còn cơ hội. Chúa Jêsus đã chuyển chủ đề từ người chết sang người sống để phán rằng: “Đừng nói về kẻ đã chết; hãy nói về *các người*. Đó là điều cấp thiết hơn. Những gì xảy ra với họ là cho *các người*. Vấn đề nan giải của các người không phải là tội lỗi của *họ* mà là tội lỗi của *các người*”. Tôi nghĩ đó cũng là thông điệp mà Đức Chúa Trời dành cho thế gian trong đại dịch vi-rút corona này. Ngài đang kêu gọi thế giới phải ăn năn khi còn cơ hội.

Ăn năn nghĩa là gì

Bây giờ hãy nói cụ thể hơn. *Sự ăn năn* nghĩa là gì? Từ này trong Tân Ước có nghĩa là thay đổi tấm lòng và tâm trí. Không phải là một quan điểm hời hợt nào đó, mà là sự biến đổi sâu sắc đến nỗi chúng ta hiểu rõ và tôn cao giá trị đích thực của Đức Chúa Jêsu và Đức Chúa Trời. Chúa Jêsu đã mô tả sự thay đổi giống như:

Đức Chúa Jêsu đáp rằng: Ngươi hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời ngươi.

MA-THI-Ơ 22:37

Ai yêu cha mẹ hơn ta thì không đáng cho ta; ai yêu con trai hay là con gái hơn ta thì cũng không đáng cho ta.

MA-THI-Ơ 10:37

Nói cách khác, sự thay đổi tấm lòng và tâm trí cơ bản nhất khi thực sự ăn năn đó là tôn cao Đức Chúa Trời trong đời sống mình và tôn cao Chúa Jêsu hơn mọi sự.

Tại sao Chúa Jêsu lại đe dọa chúng ta bằng sự hư mất

Lý do Chúa Jêsu đã phán rằng hết thảy chúng ta sẽ bị hư mất nếu chúng ta không ăn năn là vì hết thảy chúng ta đã đổi lấy giá trị đích thực của Đức Chúa Trời để ưa thích những điều kém cỏi hơn (Rô-ma 1:22-23), chúng ta muốn có tiền bạc, sự giải trí, bạn bè và gia đình, hơn Chúa Jêsu. Lý do mà hết thảy chúng ta xứng đáng bị hư mất không phải vì chúng ta làm không tốt một danh sách những luật lệ nào đó, mà vì chúng ta đã bôi nhọ một giá trị đời đời – đó là giá trị đời đời đích thực của Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsu Christ.

Hãy tỉnh thức trước những đam mê chết người của chúng ta

Sự ăn năn có nghĩa là giữ mình tỉnh thức trước cái hộp mọ vàng chứa đựng những điều ưa thích chết người, các nền bằng cát thay vì bằng đá, chơi trong bùn lầy thay vì một chuyến nghỉ mát ngoài bãi biển. Như C.S. Lewis đã viết rằng:

Chúng ta là những tạo vật có tấm lòng nửa vờ, đại đột trước sự ăn uống, tình dục và ham thích trong khi sự vui mừng đời đời đang bày ra trước mặt chúng ta, giống như một đứa trẻ còn ngây thơ chỉ muốn chơi trong đồng bùn của khu ổ chuột vì nó không thể hình dung được một chuyến nghỉ mát ngoài bãi biển. Chúng ta quá dễ dãi trước cám dỗ.¹

“Sự vui mừng đời đời” mà Lewis đề cập đó là nhìn thấy, say mê và bày tỏ sự cao trọng, sự đẹp đẽ và sự vĩ đại của Đấng Christ.

Hãy tỉnh thức mà lệ thuộc vào Đấng Christ

Những gì Đức Chúa Trời đang làm trong đại dịch vi-rút corona đó là bày tỏ cho chúng ta – một cách đầy sinh động mà vô cùng đau đớn – rằng thế gian chẳng có gì an ninh và thoả mãn bằng những gì chúng ta có thể tìm được trong sự vĩ đại và sự cao trọng đời đời của Chúa Jêsus. Đại dịch toàn cầu đang lấy đi sự tự do di chuyển, việc làm của chúng ta và các mối quan hệ mặt đối mặt của chúng ta. Nó lấy đi sự an ninh và sự thoả mái của chúng ta. Nhiều hơn nữa thì nó có thể cướp đi chính mạng sống của chúng ta.

Lý do Đức Chúa Trời phơi bày cho chúng ta thấy những mất

mát đó là để chúng ta biết tình thức mà lệ thuộc vào Ngài. Nói cách khác, lý do Ngài muốn dùng tai hoạ để cho cả thế giới biết Đấng Christ là vì sự lớn lao vĩ đại mà cũng đầy thoả mãn đến vô cùng của Ngài đang được chiếu sáng rực rỡ hơn khi Đấng Christ là niềm vui trong sự khổ đau.

Món quà tuyệt vọng

Thí dụ, hãy xem xét tại sao Đức Chúa Trời khiến Phao-lô rơi vào cảnh khốn cùng trong cuộc đời:

Thưa anh em, tôi không muốn anh em không biết những hoạ nạn mà chúng tôi đã trải qua tại A-si-a. Chúng tôi bị đè nén quá mức, quá sức chịu đựng, đến nỗi không còn hi vọng sống. Chúng tôi cảm thấy như mình đã phải nhận án tử hình; nhưng điều này đã khiến chúng tôi không còn nhờ cậy vào chính mình nữa, mà tin cậy nơi Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống lại.

2 CÔ-RINH-TÔ 1:8-9

Sứ đồ Phao-lô không coi sự tuyệt vọng là tình cờ hay đến từ Sa-tan. Nó có mục đích. Mà Đức Chúa Trời là Đấng nắm giữ mục đích ấy đã được đề cập rằng: những sự việc đe dọa mạng sống đã xảy ra để “chúng tôi không còn nhờ cậy vào chính mình nữa, mà tin cậy nơi Đức Chúa Trời, Đấng khiến kẻ chết sống lại” (1:9).

Đây là thông điệp của vi-rút corona: Đừng nhờ cậy bản thân nữa mà hãy trở lại cùng Đức Chúa Trời. Bạn không thể *ngăn trở* sự chết đâu. Đức Chúa Trời có thể *khiến* kẻ chết sống lại. Tất nhiên, “tin cậy Đức Chúa Trời” không có nghĩa là Cơ Đốc nhân không cần làm gì cả. Cơ Đốc nhân chưa bao giờ ở trong tình trạng thụ động.

Điều đó có nghĩa là động cơ, thói quen và mục tiêu trong mọi việc mà chúng ta đang làm là vì có Đức Chúa Trời. Còn sứ đồ Phao-lô nói rằng: “tôi làm việc nhiều hơn tất cả những người khác; nhưng nào phải tôi mà là ân điển của Đức Chúa Trời ở với tôi” (1 Cô-rinh-tô 15:10).

Đại dịch vi-rút corona kêu gọi chúng ta tôn cao Đức Chúa Trời là Đấng quan trọng nhất, làm cho thực tại này tràn ngập trong đời sống chúng ta. Cuộc đời của chúng ta lệ thuộc vào Ngài hơn cả hơi thở. Đôi khi, Đức Chúa Trời có thể cất hơi thở của chúng ta đi để ở trong Ngài.

Ý nghĩa của cái dằm

Hãy thử xem xét mục đích của Đức Chúa Trời về cái dằm trong xác thịt của sứ đồ Phao-lô xem:

Để giữ tôi khỏi kiêu ngạo về những mặc khải diệu kỳ này, một cái dằm đã đâm vào xác thịt tôi; một sứ giả của Sa-tan đã đánh tôi để tôi đừng kiêu ngạo. Đã ba lần tôi cầu nguyện xin Chúa cho nó lìa xa tôi. Nhưng Chúa phán: “Ân điển Ta đầy đủ cho con, vì sức mạnh của Ta trở nên trọn vẹn trong sự yếu đuối.” Vì vậy, tôi rất vui mừng tự hào về những yếu đuối của tôi, để sức mạnh của Đấng Christ ở trong tôi.

2 CÔ-RINH-TÔ 12:7-9

Sứ đồ Phao-lô đã được chúc phước với những mặc khải diệu kỳ. Đức Chúa Trời đã nhìn thấy mối nguy hiểm của sự kiêu ngạo. Sa-tan đã thấy được sự nguy hiểm của lễ thật và sự vui mừng. Đức Chúa Trời tế tri trên những mưu chước của Sa-tan hầu cho những gì Sa-tan nghĩ sẽ phá hoại lời chứng của Phao-lô lại giúp ích

cho sự khiêm nhường và sự vui mừng của ông. Sứ đồ Phao-lô có một cái dằm trong xác thịt – tức là một “thông điệp cho Sa-tan”. Một thông điệp từ Đức Chúa Trời! Chúng ta không biết cái dằm ấy là gì. Nhưng chúng ta biết cái dằm ấy rất đau đớn. Chúng ta biết rằng sứ đồ Phao-lô đã xin Đấng Christ cắt nó đi đến ba lần.

Nhưng Đấng Christ không làm điều đó. Ngài có mục đích cho sự đau đớn này. Đó là: “vì sức mạnh của Ta trở nên trọn vẹn trong sự yếu đuối” (12:9). Mục đích của Ngài đó là thông qua đức tin không nao sòn và sự vui mừng vững bền của Phao-lô, thì sự cao trọng của Đấng Christ sẽ càng rực rỡ hơn việc có sức khoẻ. Đáp ứng của sứ đồ Phao-lô trước mục đích này là gì? “Tôi *rất vui mừng* tự hào về những yếu đuối của tôi” (12:9).

Vui mừng! Làm thế nào được? Tại sao sứ đồ Phao-lô sẵn sàng sống với cái dằm đó mà vẫn vui mừng như vậy? Vì mục đích cao cả trong cuộc đời ông là Đấng Christ được cả sáng qua cuộc đời ông dù sống hay chết (Phi-líp 1:20). Để nhìn thấy sự đẹp đẽ của Đấng Christ, yêu mến Chúa bằng cách tôn quý Ngài, bày tỏ Đấng Christ cho thế giới biết Ngài là quý hơn sức khoẻ và mạng sống – là sự vui mừng của sứ đồ Phao-lô. Một bài thơ rất hay gọi là “Cái dằm” do Martha Snel Nicholson (1898-1953) đã sáng tác có kết thúc như sau:

Tôi biết được rằng Ngài không bao giờ cắt đi cái dằm mà không ban thêm ân điển, Ngài dùng cái dằm ấy để ghim cái màn che mặt Ngài.

Mất là được

Sứ đồ Phao-lô đã đón nhận một phần mất mát vì khi mất hết thì Đấng Christ là ích lợi vô cùng:

Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ, vì sự nhận biết Đức Chúa Jêsus Christ là quý hơn hết, Ngài là Chúa tôi, và tôi vì Ngài mà liêu bỏ mọi điều lợi đó. Thật, tôi xem những điều đó như rơm rác, hầu cho được Đấng Christ.

PHI-LÍP 3:8

Đây là ý nghĩa của sự ăn năn: kinh nghiệm sự thay đổi trong tấm lòng và tâm trí đến nỗi tôn cao Đức Chúa Trời trong Đấng Christ hơn cả mạng sống. “Vì sự nhân từ Chúa tốt hơn mạng sống; môi tôi sẽ ngợi khen Chúa” (Thi thiên 63:3). Đây là đức tin của sứ đồ Phao-lô. Điều này thật đúng trong sự sống và sự chết. Đúng trong sự sống vì Đấng Christ là sự ngọt ngào của mọi sự khoái lạc, còn hơn cả mọi sự khoái lạc nữa. Còn đúng trong sự chết vì “... trước mặt [Chúa] có trọn sự khoái lạc, tại bên hữu [Chúa] có điều vui sướng vô cùng” (Thi thiên 16:11).

Đại dịch vi-rút corona là một kinh nghiệm mất mát – từ sự mất mát nhỏ nhất là lối sống tiện nghi cho đến sự mất mát lớn nhất là tính mạng. Nếu chúng ta biết được bí quyết giúp Phao-lô có sự vui mừng, thì chúng ta có thể kinh nghiệm được sự mất mát là ích lợi. Đó là những gì Đức Chúa Trời đang phán với thế giới. Hãy ăn năn mà sống đúng với giá trị đời đời của Đấng Christ.

CHƯƠNG 10

LÀM VIỆC LÀNH TRONG NGUY HIỂM

Câu trả lời 5.

Đại dịch vi-rút corona là lời kêu gọi của Đức Chúa Trời dành cho tôi con Chúa để vượt qua sự tự ti và sợ hãi, mà dũng cảm trong sự vui mừng để bày tỏ tình yêu thương bằng việc lành hầu cho Đức Chúa Trời được vinh hiển.

C húa Jêsus đã dạy các môn đồ của Ngài là “Sự sáng các ngươi hãy soi trước mặt người ta như vậy, để họ thấy những việc lành của các ngươi, và ngợi khen Cha các ngươi ở trên trời” (Ma-thi-ơ 5:16). Một điều thường bị bỏ qua đó là muối của đất và sự sáng của thế gian như thế sẽ rất mặn và rất sáng vì những việc lành được làm ra trong sự chịu khổ.

Sự sáng trong hiểm họa của sự tối tăm

Chúa Jêsus đã phán rằng: “Khi nào vì cơ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người, thì các người sẽ được phước. Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì phần thưởng các người ở trên trời sẽ lớn lắm; bởi vì người ta cũng từng bắt bớ các đấng tiên tri trước các người như vậy (Ma-thi-ơ 5:11-12). Sau đó, Ngài không dừng lại mà tiếp tục phán rằng: “Các người là muối của đất...Các người là sự sáng của thế gian” (Ma-thi-ơ 5:13-16).

Chỉ là việc lành đơn thuần thì không thể mang lại cho Cơ Đốc giáo có được tiếng vang và sự đẹp đẽ nào cả. Mà những việc lành đó đã được làm ra trong sự nguy hiểm. Rất nhiều Cơ Đốc nhân đang làm việc lành. Nhưng hiếm khi người ta dâng vinh hiển cho Đức Chúa Trời vì những việc lành đó lắm.

Phải, sự nguy hiểm trong Ma-thi-ơ 5 nói đến là sự bắt bớ, không phải bệnh tật. Nhưng nguyên tắc ấy vẫn y nguyên. Những việc lành làm ra bởi tình yêu thương trong bối cảnh hiểm nghèo, dù là bệnh tật hay sự bắt bớ, đều chỉ rõ một sự thật đó là những việc làm đó được thực hiện bằng sự trông cậy nơi Đức Chúa Trời. Thí dụ, Chúa Jêsus phán rằng:

Song khi người đãi tiệc, hãy mời những kẻ nghèo khó, tàn tật, què, đui, thì người sẽ được phước, vì họ không có thể trả lại cho người; đến kỳ kẻ công bình sống lại, người sẽ được trả.

LU-CA 14:13-14

Sự trông cậy nơi Đức Chúa Trời vượt khỏi sự chết (“đến kỳ kẻ công bình sống lại, người sẽ được trả”) đang nâng đỡ và thêm sức cho các việc lành mà không hề mong đợi phần thưởng trong đời này. Chính sự trông cậy đó cũng tác động trên những việc lành mà

chúng ta thực hiện trong nguy hiểm, đặc biệt là nguy hiểm đến tính mạng.

Sứ đồ Phi-e-rơ đã áp dụng điều Chúa Jêsus dạy như thế nào

Sứ đồ Phi-e-rơ, hơn bất kỳ trước giả Tân Ước nào, đã đón nhận điều Chúa Jêsus dạy về việc lành rất rõ ràng như sau:

Phải ăn ở ngay lành giữa dân ngoại, hầu cho họ, là kẻ vẫn gièm chê anh em như người gian ác, đã thấy việc lành anh em, thì đến ngày Chúa thăm viếng, họ ngợi khen Đức Chúa Trời.

1 PHI-E-RƠ 2:12

Sứ đồ Phi-e-rơ đưa ra một điểm tương tự về việc lành được làm ra trong sự nguy hiểm. Ông nói rằng: “Vậy những kẻ chịu khổ theo ý muốn Đức Chúa Trời, hãy cứ làm lành mà phó linh hồn mình cho Đấng Tạo Hóa thành tín” (1 Phi-e-rơ 4:19). Nói cách khác, đừng để cho sự chịu khổ có thể hoặc chắc chắn xảy ra cản trở bạn làm việc lành.

Đấng Christ chịu chết để việc lành được làm ra trong nguy hiểm

Sứ đồ Phi-e-rơ còn liên hệ lối sống mới này với sự chết của Chúa Jêsus vì cố tội lỗi của chúng ta: “Ngài gánh tội lỗi chúng ta trong thân thể Ngài trên cây gỗ, hầu cho chúng ta là kẻ đã chết về tội lỗi, được sống cho sự công bình” (1 Phi-e-rơ 2:24). Vì có Đấng Christ,

Cơ Đốc nhân đã chết về tội lỗi và chuyên tâm làm việc lành trong sự công bình.

Sứ đồ Phao-lô cũng đưa ra sự liên hệ giữa sự chết của Chúa Jêsus và sự sống sáng của Cơ Đốc nhân về việc lành: “Là Đấng liêu minh vì chúng ta, để chuộc chúng ta khỏi mọi tội và làm cho sạch, đặt lấy chúng ta làm một dân thuộc riêng về Ngài, là dân có *lòng sống sáng về các việc lành*” (Tít 2:14).

Sứ đồ Phao-lô còn làm rõ những việc lành này phải được làm ra cho cả Cơ Đốc nhân và người chưa tin Chúa: “Vậy, đương lúc có dịp tiện, hãy làm điều thiện cho *mọi người*, nhứt là cho anh em chúng ta trong đức tin” (Ga-la-ti 6:10). “Hãy giữ, đừng có ai lấy ác báo ác cho kẻ khác; nhưng hãy tìm điều thiện luôn luôn, hoặc trong vòng anh em, hoặc đối với thiên hạ” (1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:15).

Đấng Christ được tôn cao qua việc liêu lĩnh bày tỏ sự tử tế

Mục tiêu tối hậu của Đức Chúa Trời dành cho con dân của Ngài đó là chúng ta tôn vinh sự vĩ đại của Ngài và tôn cao giá trị đích thực của Con Ngài, là Đức Chúa Jêsus Christ. “Vậy, anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay là làm sự chi khác, hãy vì sự vinh hiển Đức Chúa Trời mà làm” (1 Cô-rinh-tô 10:31). “Tôi có lòng trông cậy chắc chắn này,...như vậy, dầu tôi sống hay chết, Đấng Christ sẽ được cả sáng trong mình tôi” (Phi-líp 1:20). Đức Chúa Trời được vinh hiển trong mọi sự. Đấng Christ được tôn cao dù sống hay chết. Đây là mục tiêu lớn lao mà Đức Chúa Trời đã ban cho đời sống của loài người.

Vì vậy, một trong những mục đích của Đức Chúa Trời trong đại dịch vi-rút corona đó là: tôi con Chúa phải chết đi sự tự ti và sợ hãi, chuyên tâm làm việc lành ngay trong chỗ nguy hiểm. Cơ Đốc nhân phải hướng tới việc đáp ứng nhu cầu của người khác, chứ không sống trong thoải mái. Hướng tới tình yêu thương, chứ không phải

sự an toàn. Đó chính là hình ảnh Chúa Cứu Thế của chúng ta. Đó là lý do vì sao Ngài chịu chết.

Thí dụ về Hội thánh đầu tiên

Rodney Stark, trong quyển *Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo*, có nói về những thế kỷ đầu tiên của Hội thánh Cơ Đốc giáo như thế này: “nguyên tắc cải cách đúng nhất là khi tình yêu thương và sự ban cho của Cơ Đốc nhân được lan rộng ra khỏi giới hạn của gia đình và ngay cả những người cùng niềm tin để đáp ứng nhu cầu của mọi người”.¹

Hai cơn đại dịch đã tấn công vào Đế chế La Mã vào năm 165 và 251 S.C. Ở bên ngoài Hội thánh Cơ Đốc giáo, không hề có nền tảng nào trong văn hoá hay tôn giáo có lòng thương xót và sự hy sinh. “Không hề có ai tin rằng các vị thần quan tâm đến nan đề của loài người”.² Còn “lòng thương xót bị coi là nhược điểm và đáng thương hại về mặt tính cách, giống như một bệnh lý về cảm xúc: bởi vì có lòng thương xót tức là cần được giúp đỡ hay cứu tế từ người khác, điều này trái với công lý”.³

Do đó, trong khi một phần ba đế chế đang chết dần vì bệnh tật, các bác sĩ bỏ chạy về điền sản của họ. Những người có triệu chứng đều bị bỏ mặc ở ngoài cửa. Các tăng lữ rời khỏi các nhà thờ. Nhưng Stark thấy rằng: “Cơ Đốc nhân là những người nói mình có câu trả lời đã thực sự bày tỏ hành động của họ trước tiên”.⁴

Câu trả lời bao gồm cả sự tha thứ tội lỗi trong Đấng Christ và hi vọng thắng hơn sự chết đến sự sống đời đời. Đây là một thông điệp quý báu trong giai đoạn y học không thể cứu chữa và phải sống trong vô vọng.

Còn về *hành động*, có một số lượng lớn Cơ Đốc nhân chăm sóc người bệnh và người chết. Đến cuối cơn đại dịch thứ hai, Giám

mục Dionysius của thành phố Alexandria đã viết một lá thư khen ngợi các tín hữu trong Hội thánh rằng:

Hầu hết các anh em của chúng ta đã bày tỏ tình yêu thương và lòng trung nghĩa vô bờ bến, họ đã quên mình và luôn nghĩ đến người lân cận. Bỏ ngoài tai sự nguy hiểm, họ chăm sóc người bệnh, đáp ứng nhu cầu của mỗi người và phục vụ người khác trong Đấng Christ, còn nếu phải lìa khỏi đời này vì làm những điều đó là niềm hạnh phúc thanh thản.⁵

Làm nín lặng sự đại đột của các hoàng đế

Rất nhiều lần, chính trạng thái lợi ngược dòng này, khi chăm sóc người bệnh và kẻ nghèo khó bằng sức của Đấng Christ, đã tác động tích cực đến nhiều người để cứu họ ra khỏi tà giáo đang nhorh như ở ngoài. Hai thế kỷ sau, khi hoàng đế Julian của La Mã (332-363 S.C.) muốn thổi luồng gió mới để khôi phục lại đời sống tôn giáo ngày xưa của đế quốc La Mã và nhìn thấy Cơ Đốc giáo là một hiểm hoạ đáng gờm, ông đã viết mấy lời sau gửi cho người đứng đầu tôn giáo cao nhất của La Mã tại Galatia rằng:

Chủ nghĩa vô thần [ý nói Cơ Đốc giáo] đã phát triển mạnh bằng cách đối xử yêu thương với những khách lạ và chôn cất người chết. Thật là nhục nhã khi chẳng có người Do thái nào phải ăn xin, còn mấy tên Ga-li-lê vô thần [ý nói Cơ Đốc nhân] không chỉ chăm lo cho kẻ nghèo của chúng mà còn của chúng ta nữa; trong khi dân mình không tìm được sự giúp đỡ nào cả từ chúng ta.⁶

Thoát khỏi sự đau khổ mà Đức Chúa Trời đã ban

Không hề có sự đối nghịch giữa hai việc: nhận ra đại dịch vi-rút corona là hành động của Đức Chúa Trời và kêu gọi Cơ Đốc nhân chịu khổ dù phải chịu mất mát. Đức Chúa Trời đã bắt phục thể giới phải ở dưới tội lỗi và đau khổ từ lúc loài người bị sa ngã, Ngài đã định trước cho tôi con Chúa tìm kiếm sự cứu rỗi để thoát khỏi sự hư mất, ngay cả khi Ngài là Đấng làm sự đoán xét trên kẻ bị hư mất. Chính Đức Chúa Trời đã đến trong thế gian qua Đức Chúa Jêsus Christ để giải cứu loài người khỏi chịu sự đoán xét của Ngài (Rô-ma 5:9). Đó là ý nghĩa của thập tự giá mà Đấng Christ đã gánh chịu.

Vì vậy, những việc lành mà con dân Chúa sẽ làm bao gồm: cầu thay cho người bệnh và cầu xin Chúa thương xót mà đổi ý về cơn đại dịch này, cũng như xin Ngài cung ứng một phương thuốc nào đó. Chúng ta cầu thay trong cơn đại dịch vi-rút corona và chúng ta cũng hành động để làm giảm bớt sự khổ sở này theo cách mà Abraham Lincoln đã cầu nguyện để chấm dứt Cuộc Nội Chiến và hành động để chấm dứt cuộc chiến này, ngay cả khi ông nhận biết đó là sự đoán xét đến từ Đức Chúa Trời:

Chúng ta hy vọng một cách ngớ ngẩn – chúng ta cầu nguyện một cách nóng cháy – rằng cuộc chiến gian khổ này sẽ chóng qua. Nhưng, nếu Chúa muốn cuộc chiến phải tiếp tục, cho đến khi tất cả tài sản được chôn cất suốt hai trăm năm mươi năm của giới nô lệ không được đền bù bị tiêu tán, cho đến khi từng giọt máu đổ ra vì đòn roi, sẽ được một người rút gươm khác trả lại, như đã được dự báo cách đây ba ngàn năm, nên vẫn phải nói rằng “sự đoán xét của Ngài là chân thật và công bình”.

Đức Chúa Trời đang làm công việc của Ngài – đa số trong chỗ kín nhiệm. Chúng ta cũng có phần của mình. Nếu chúng ta tin cậy Ngài và làm theo Lời Ngài, thì Ngài sẽ dùng sự tể trị của Ngài và công việc của chúng ta để hoàn thành mục đích tốt lành và khôn ngoan của Ngài.

CHƯƠNG 11

TỪ BỎ SỰ THOẢI MÁI ĐỂ VƯƠN ĐẾN CÁC DÂN TỘC

Câu trả lời 6.

Trong đại dịch vi-rút corona, Đức Chúa Trời đang tháo gỡ những gốc rễ khu trú trong Cơ Đốc nhân, thậm chí là cả thế giới, để họ được tự do tìm kiếm điều mới thú vị hơn và sai họ ra đi với Phúc Âm của Đấng Christ để vươn đến những dân tộc chưa được vươn đến trên thế giới.

Mối liên hệ của đại dịch vi-rút corona và công tác truyền giáo có thể nói là một ý tưởng kỳ lạ, bởi vì trong cuộc chạy ngắn ngủi này, đại dịch vi-rút corona đang hạn chế sự gia tăng của việc đi lại, di trú và sai phái giáo sĩ. Nhưng tôi không nghĩ về sự ngắn hạn. Đức Chúa Trời đã dùng sự đau khổ và sự thay đổi đột ngột trong lịch sử để mở mang Hội thánh của Ngài đến những nơi mà Hội thánh cần phải đi tới. Tôi đang muốn nói rằng Ngài sẽ làm điều đó một lần nữa như là một phần tác động lâu dài của đại dịch vi-rút corona.

Sự bắt bớ là chiến lược cho công tác giáo sĩ

Hãy thử quay lại một thí dụ về cách Đức Chúa Trời kéo con dân Ngài ra khỏi khu vực Giê-ru-sa-lem để thực hiện công tác truyền giáo ở xứ Giu-đê và xứ Sa-ma-ri mà xem. Chúa Jêsus đã truyền dạy các môn đồ của Ngài đem Phúc Âm đến mọi nơi trên thế giới, bao gồm “thành Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê, xứ Sa-ma-ri, cho đến cùng trái đất” (Công-vụ 1:8). Nhưng vào thời điểm của Công-vụ 1:8, dường như công tác truyền giáo bị dậm chân ở thành Giê-ru-sa-lem.

Điều gì cần phải xảy ra để Hội thánh đẩy mạnh công tác truyền giáo xa hơn? Đó là Ê-tiên phải chết và một cuộc bắt bớ lớn xảy ra sau đó. Không lâu sau khi Ê-tiên tử đạo (Công-vụ 7:60) thì một cuộc bắt bớ bùng nổ:

Trong lúc đó, Hội thánh ở thành Giê-ru-sa-lem gặp cơn bắt bớ dữ tợn; trừ ra các sứ đồ, còn hết thầy tín đồ đều phải chạy tan lạc trong các miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri... Vậy, những kẻ đã bị tan lạc đi từ nơi này đến nơi khác, truyền giảng đạo Tin Lành.

CÔNG-VỤ 8:1-4

Đó là cách Đức Chúa Trời khiến con dân Ngài phải di chuyển – tức là bằng việc tử vì đạo và sự bắt bớ. Rốt cuộc, “miền Giu-đê và xứ Sa-ma-ri” đã được nghe Phúc Âm. Đường lối của Đức Chúa Trời không giống đường lối của chúng ta. Nhưng sứ mạng của Ngài là chắc chắn. Chúa Jêsus đã phán vậy. Còn Lời của Ngài không thể bỏ được. “ta sẽ lập Hội thánh ta trên đá này, các cửa âm phủ chẳng thắng được hội đó.” (Ma-thi-ơ 16:18). “Tin Lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn

dân” (Ma-thi-ơ 24:14). Không phải có thể được giảng ra”. Mà “sẽ được giảng ra”.

Lùi một bước để tiến ba bước

Có lẽ chúng ta nghĩ rằng đại dịch vi-rút corona bùng phát là một bước lùi đối với công tác truyền giáo thế giới. Tôi không chắc về điều đó. Đường lối của Đức Chúa Trời thường bao gồm cả những lúc phải bước lùi để có được những bước tiến lớn hơn.

Vào ngày 9 tháng 1 năm 1985, Mục sư Hristo Kulichev, một mục sư thuộc giáo đoàn ở Bulgaria bị bắt và phải ngồi tù. Ông bị buộc tội đã giảng luận trong nhà thờ ngay cả khi nhà nước đã chọn một người khác thay thế vị trí mục sư mà hội chúng không hề bỏ phiếu bầu. Ông bị xử tội chế nhạo công lý. Rồi bị kết án tám tháng tù. Trong suốt thời gian ngồi tù, ông đã làm cho mọi người biết về Đấng Christ bằng đủ cách.

Khi ra tù, ông viết rằng: “Những tù nhân và cai ngục đã đặt nhiều câu hỏi, điều ấy làm cho chúng ta có một mục vụ đầy kết quả hơn những gì mong đợi khi còn ở trong nhà thờ. Đức Chúa Trời được bày tỏ ra khi chúng ta ở trong tù còn nhiều hơn lúc chúng ta chưa bước vào đó”.¹

Đó thường là đường lối của Đức Chúa Trời. Đại dịch vi-rút corona đã phát tán và trở nên nghiêm trọng khắp toàn cầu lại là điều kiện quá tốt mà Đức Chúa Trời không thể bỏ qua cơ hội này được. Điều này sẽ giúp ích cho ý định bất bại của Ngài dành cho công tác truyền giáo khắp toàn cầu. Đấng Christ không hề đổ huyết ra một cách vô ích. Còn Khải huyền 5:9 có nói về huyết của Ngài đã đổ ra để chuộc: “cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái, mọi tiếng, mọi dân tộc, mọi nước”. Ngài đáng nhận được phần thưởng vì sự chịu khổ của Ngài. Còn những trận đại dịch nào đi nữa cũng sẽ giúp hoàn thành Đại Mạng Lệnh.

LỜI CẦU NGUYỆN KẾT THÚC

Lạy Cha, ngay trong thì giờ này, chúng con không ngu quên trong vườn Ghết-sê-ma-nê nhờ ân điển của Ngài. Chúng con đang tỉnh thức và lắng nghe lời cầu nguyện của Con Ngài. Cha biết rõ rằng Ngài phải chịu khổ. Nhưng trong sự thuận phục hoàn toàn, Ngài đã kêu lên rằng: “Nếu có thể được xin cất chén này đi”.

Chúng con cũng nhờ sự khôn ngoan của Ngài mà hiểu rằng, cơn đại dịch đã được ban cho này là vì mục định tốt lành và ích lợi. Chúng con cũng phải chịu khổ. Con Ngài là Đấng vô tội. Chúng con thì không.

Nhưng vì có Ngài ở cùng mà bản chất con người của chúng con không hề có sự hoàn hảo cũng muốn kêu lên rằng: “Nếu có thể được, xin cất chén này đi”. Chúa ơi, xin hãy sớm làm xong công tác đầy đau đớn, công bình và thương xót mà Ngài cần phải làm. Xin đừng chậm trễ mà làm sự đoán xét. Xin đừng trì hoãn mà làm sự thương xót của Ngài. Xin Chúa nhớ tới người nghèo tùy theo sự nhân từ của Ngài. Xin chớ quên tiếng kêu cầu của kẻ bị áp bức. Xin ban cho sự phục hồi. Xin ban cho thuốc chữa bệnh. Xin giải cứu chúng con – là những tạo vật yếu đuối và khốn cùng – khỏi sự buồn rầu này.

Nhưng cũng xin Chúa đừng lãng phí sự đau khổ và buồn bã này. Xin hãy gột sạch con dân Chúa khỏi chủ nghĩa vật chất không hề có sự kết quả, các trò giải trí không hề có Đấng Christ và sự quá lo lắng mà vẫn không kiểm soát được mọi thứ. Xin chớ để môi miệng chúng con nếm thử mỗi của Sa-tan. Xin cất khỏi chúng con những gốc rễ và những gì còn thừa lại của sự kiêu ngạo, sự ganh ghét và các việc làm không công bình. Xin cho chúng con thấy những việc mình đã làm không hề tôn vinh hiển của Ngài. Xin mở mắt của lòng chúng con để nhìn thấy và chiêm ngưỡng sự cao trọng của Đấng Christ. Xin khiến lòng chúng con hướng về Lời của Ngài, Con của Ngài và đường lối Ngài. Xin đầy đầy chúng con sự dũng cảm của lòng thương xót. Xin khiến việc chúng con làm giúp người khác biết Ngài.

Xin hãy giơ tay Ngài ra để làm tỉnh thức chúng con vì cả thế giới đang hư mất này. Xin chớ để mấy lời trong sách Khải huyền chép rằng: “Nhưng họ vẫn không ăn năn” dành cho thế hệ này. Khi Ngài đánh thân thể chúng con, cũng hãy đánh luôn tâm hồn còn ngủ say của chúng con nữa. Đừng để họ ngủ quên trong chỗ tối tăm của sự kiêu ngạo và vô tín. Bởi ơn thương xót cao vời của Ngài mà phán với những xương này rằng: “Hãy sống lại!” Xin làm cho tấm lòng và tâm trí của hàng triệu người quay trở lại để sống đúng với giá trị đời đời của Đức Chúa Jêsus Christ.

Trong danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

GHI CHÚ

ĐẠI DỊCH VI-RÚT CORONA

1. “Đại dịch 1918 (Vi-rút H1N1)”, cập nhật vào ngày 20 tháng 3 năm 2019, các Trung tâm Kiểm soát và Phòng tránh Dịch bệnh, <https://www.cdc.gov/flu/pandemic-resources/1918-pandemic-h1n1.html>.

5. SỰ TẾ TRỊ NGỌT NGÀO CỦA NGÀI

1. Henry Martyn, Nhật ký và Thư từ của Henry Martyn (New York: Hội Tân Giáo Tin Lành, 1861), 460.
2. Martyn, Nhật ký và Thư từ, 210.

MỞ ĐẦU TƯ TƯỞNG

1. John Lennon, “Imagine”, sản xuất bởi John Lennon, Yoko Ono và Phil Spector, đường Abbey, Luân đôn, 1971.

9. ĐỂ SỐNG ĐÚNG VỚI GIÁ TRỊ ĐỜI ĐỜI CỦA ĐẢNG CHRIST

1. C.S. Lewis, “Gánh nặng của vinh hiển”, trong quyển Gánh nặng của vinh hiển và các đề tài khác (1949; repr., New York: Harper, 2009), 26.

10. LÀM VIỆC LÀNH TRONG NGUY HIỂM

1. Rodney Stark, Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo: Phong trào Chúa Giêsu trở thành tôn giáo lớn nhất thế giới như thế nào (New York: Harper, 2011), 113.
2. Stark, Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo, 115.
3. Stark, Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo, 112.

4. Stark, Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo, 116.
5. Stark, Sự thắng lợi của Cơ Đốc giáo, 117.
6. Stephen Neil, Lịch sử Truyền giáo Cơ Đốc, tái bản lần 2 (New York: Penguin, 1986), 37-38.

11. TỪ BỎ SỰ THOẢI MÁI ĐỂ VƯƠN ĐẾN CÁC DÂN TỘC

1. Herbett Schlossberg, Được gọi để chịu khổ, Được gọi để thắng lợi (Portland, OR: Multnomah, 1990), 230.

JOHN PIPER



John Piper là người sáng lập và giáo sư của desiringGod.org, ông cũng là hiệu trưởng danh dự của Trường Cao đẳng & Chứng viện Bethlehem. Trong 33 năm qua, ông đã phục vụ với vai trò mục sư quản nhiệm Hội thánh Báp-tít Bethlehem tại thành phố Minneapolis, thuộc tiểu bang. Ông cũng là tác giả của hơn 50 tựa sách, trong đó có các tựa sách đã được chuyển ngữ sang tiếng Việt gồm: *Đừng lãng phí cuộc đời*, *Liều lĩnh là đúng*, *Nhìn thấy và Say mê Jêsus Christ*, *Vi-rút Corona* và *Đấng Christ*.

MỤC VỤ TIỀN PHONG

Mục vụ Tiên Phong chuyển ngữ và xuất bản tài liệu Cơ Đốc, để rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, vì sự vui mừng của người Việt, đặc biệt là qua sự chịu khổ, trong Đức Chúa Jêsus Christ.

Tài liệu Cơ Đốc này không thể thay thế Lời Chúa và những tài liệu của Hội thánh mà quý con cái Chúa đang nhóm lại hàng tuần. Chúng tôi chỉ mong con cái Chúa sử dụng các tài liệu này để bày tỏ Phúc Âm của Đức Chúa Jêsus Christ cho gia đình, người thân, bạn bè và cộng đồng xung quanh.

Nếu bạn muốn biết làm thế nào để dâng hiến và tìm hiểu thêm về tài liệu Cơ Đốc của Mục vụ Tiên Phong, xin vui lòng liên hệ chúng tôi bằng thư điện tử info@tienphong.org, hoặc bạn có thể tìm đến trang điện tử www.tienphong.org để mua, tải về và đọc các tài liệu miễn phí của chúng tôi.

Chúng tôi chân thành biết ơn các anh chị em con cái Chúa đã tin tưởng hỗ trợ dự án tài liệu Cơ Đốc cho người Việt của Mục vụ Tiên Phong.

Xin Chúa dẫn dắt,

Mục vụ Tiên Phong



